Besler Samuel
Hymnorum et threnodiarum sanctae crucis...
Wrocław, G. Baumann, 1614. 8°
Mf. 4324
50277 Muz.
Mus. 160
Mikrofilm 35 mm, 1 zwój
negat. + zwoj pozyt.

HYMNORUM & THRENODIARUM.

SANCTÆ CRUCIS

In ſacratiſsimam

PASSIONIS AC MORTIS

D. N. IESU CHRISTI

recordationem.

CENTURIA

Ad Hebdomadam Magnam

Et ſextam Septimanarum per Annum feriam, aliás Paſſioni Dominicæ ſacram, ſu[a] cuiq; melodia affic̃ta.

Primùm in Eccleſiarum uſum, ſeparatim & in Faſciculo, & in Tertia Hymnorum ac Threnodiarum parte, forma majori edita: Nunc in hac minori, pietatis & Cantus Choralis amantium gratia auctior reddita, & in manualem faſciculum redacta.

à SAMUELE BESLERO
Brega-Sileſio.

VVRATISLAVIÆ,
Ex Officinâ Typographicâ GeorgI
Bauman.
Sumptibus ipſius Auctoris.
ANNO
M. DC. XIV.

Magnificis, Nobiliſsimis, Ampliſsimis & Prudentiſsimis Viris

DN. CASPARI ARZAT *in Schotkavv & Born &c.*

DN. CHRISTOPHORO *à* POLEY *in Thiergarten &c.*

Reipub. VVratiſL. Senatoribus meritiſsimis,

&

DN. IOHANNI KRETSCHMARO *ejusdem Reipub. Secretario fidiſsimo &c.*

Dnn. Patronis & fautoribus ſubmiſsa obſervantia colendis

Salutem à Salvatore Christo.

ETſi Nobiliſsimi Viri Senatorij ac Patricij Prudentiſsimi, omniq; obſervantia colendi, quidam ex veteribus rectè ac verè dixerit: ὁ φθόνος ἄυλος ἑοῖς βελέεσσι δαμάζει; *Tamen invidi & malevoli ſemper reperiuntur, qui quavis arrepta perperam occaſione, plenis, quod dicitur, buccis etiam in optimos quosq; deſpument, ut eos, ſicut Medius Alexandri, quoad fieri poteſt, traducant. Ea enim eſt natura cavillationis, ut ab evidenter veris, per breviſsimas mutationes, rem de qua agitur, ad ea, quæ evidenter falſa ſunt, perducat, ut inquit Vlpianus* I. C. *Quod plurimum accidit literatis, ut alij ab alijs nulla ſæpe juſta cauſa in reprehenſionem trahantur.* φθονέει γὰρ κεραμεὺς κεραμεῖ. *Vnde optima conſuetudine factum eſt, ut quoties literarum aliquid pro utilitate communi prelo ſubijcere volunt, quærant, cui illud nuncupent vel inſcribant Patrono. Sub tali enim auſpicio prodiens, præcludit naſutis hominibus mordendi viam.*

Cum

50277 Mus.

Cum igitur & ego Enchiridion Hymnorum & Threnodiarum Paſsionalium hoc inprimis tempore, piorum hominum acerbiſsimam Christi mortem & meditantium & ſolamen hinc petentium devotioni excitandæ majori in lucem edere vellem, intermittere non debui, ſiquidem libelli tales ſine comite non bene emittuntur, quin ſedulò quærerem, quos Opellæ huic meæ aſſciſcerem Mæcenates ac Patronos. Multum autem cogitanti, venit in mentem mihi Veſtræ & gravitatis & authoritatis claror, et & humaniſsimæ erga me cùm benevolentiæ tùm benignitatis aura, quæ omnia bonam mihi ſpem fecerunt ſub umbra veſtra, protectione ac patrocinio hoc quicquid eſt ſtudij mei, tuto mecum gaviſurum. Quod ſi obtinuero à Nobiliſsimis Dom: Veſtris, eſt profectò cur me quoq; non infeliciſsimum putem, & exclamem jure meritò cum Poëtarum lepidiſsimo Catullo: Quid me lætius eſt beatius ve? Nobiliſsimas Dom. Veſtras Domino DEO, *me autem, Opellamq; hanc meam iiſdem Dom: Veſtris animitus commendans.* D. VVratisL. *Nonis Martij, quæ dies cum ante annos* 649. *incidiſſet in Dominicam Lætare, Christiana luce hanc gentem illuſtravit.*

Nobiliſs. Dom. Veſtrarum

addictiſsimus

SAMVEL BESLERVS
Scholæ VVratisL. ad Sp. S. Moderator.

Rhedigersche Stadt-Bibliothek zu Breslau.

DE

DE PASSIONE ET MORTE D. N. IESV CHRISTI.

Invitatorium.

Fame

in

in a- go ni- a, pro li xi- us orantē, ſudorē tā-
quam guttas ſangvinis in terrā fun- den- tem.
CHriſtū captū &c,
Comprehenſum, tractum truſum, liga- tum:
Annæ, Caiphæ, Pila- to, Herodi præſentatum, ac-
cu ſa- tum, ju dicatum, damnatū, alba veſte in
dutum, fa- ci- e ve- la- tum; & conſputum: co-
laphis,

la phis, alaphis, flagellis, arundi ne cæ- ſum.
Cruci fi- xum &c.
VEſte pro- pria exu- tum; veſte
coc ci ne a, corona ſpi ne- a, ſceptro a rundi-
ne o: a do ra ti- o- ne, ſa- lu- ta- ti-
o- ne ir- ri- ſum.
Chriſtum cap- tum &c.

Commemoratio

Paſſionis & mortis Chriſti horaria.

HYMNVS I.

Crepuſculum.

Prima pars noctis

Hiſtoria Triclinij.

Chriſtus cœnans cum Apoſtolis.

Eſa. 53. Oblatus eſt quia ipſe voluit.

HORA SEXTA.

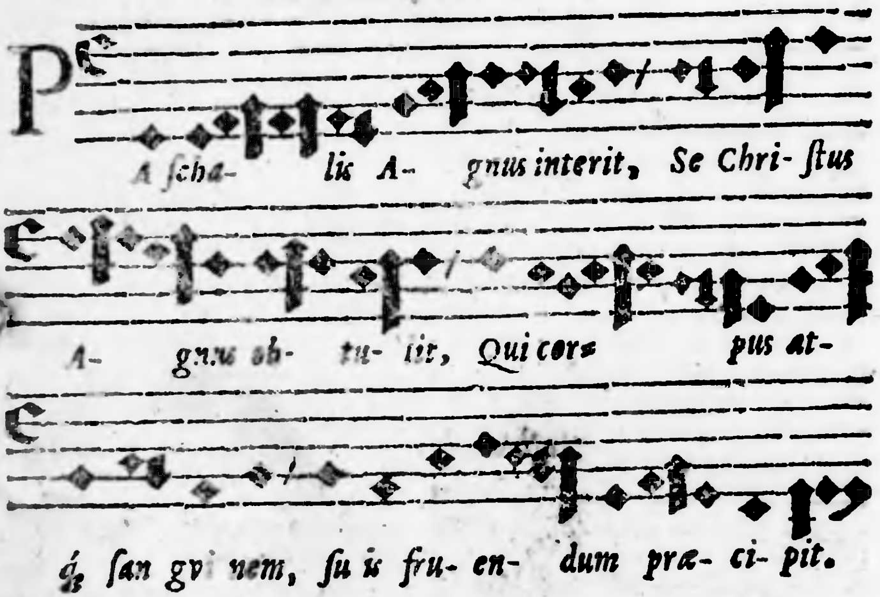

In pane corpus porrigit,
Præbet cruorem in poculo:
Hoc ut ſit indelebilis
Signum perenne fœderis.
Da Chriſte carnē ſic tuam,
Tuum cruorem ſumere,
Vt vitam in æternam fide
Alamur omni tempore.
Nil afferat torpentibus
Oblivionem ſenſibus,
Quin efferamus debitis
Laudes tuas præconijs.

HYM-

HYMNUS II.

CHRISTUS lavans pedes Apoſtolorum.

Ioh. 13. Exemplum præbui vobis, ut quemadmodum ego ſeci vobis, ita & vos faciatis,

HORA SEPTIMA.

Noli tumente pectore
Exempla Chriſti ſpernere:
Hic usq; noſter ad crucis
Aram miniſter factus eſt.
Fœdos reatus ablue
O Chriſte, nosq; reſpice,
Vt ambulemus in tuis
Non deſides veſtigijs.
Da comitate, mutua
Vt leniamus vulnera:
Deterreatur charitas
Nullis miniſtra ſordibus.

HYM-

HYMNUS III.

Chriſtus Apoſtolos docens, & pro eis orans.

I. Ioan. II. Advocatum habemus apud Patrem IESVM Chriſtum juſtum: & ipſe eſt propitiatio.

HORA OCTAVA.

Sum vitis & vos palmites,
Efferte fructus uberes.
Vos mundus odit: at Pater
Cœleſtis ipſe diligit.
Hunc invocate per meum
Nomen, ſacrum qvi ſpiritum
Demittet: is contra mala
Vos roborabit omnia.
Te ſancte, te voco pater,
Nato tuo da gloriam:

Et qvos dediſti, qvos dabis
Pios miniſtros protege.
Vni perenni & mutuo
Iungātur omnes vinculo,
Fungantur & Pater tua
In ſempiternum gloria.
Pater dediſti qvos mihi
Mecum ſint, volo, ſinguli:
Eos ama, ante condita
Vt diligis me ſecula.

HYM.

HYMNUS IV.

Conticinium

Altera pars noctis.

Hiſtoria Horti.

Chriſtus exiens in montana Oliveti.

Pſal. 22. Ne diſceſſeris à me, quoniam tribulatio proxima eſt: quoniam non eſt qui adjuvet.

HORA NONA.

Noctis poteſtas emicat,
Furorq; gliſcit improbus,
Unum miſerrimi caput,
Telis petitum eſt omnibus.
Tu Chriſte noſtros dirige
Greſſus, acerbo tempore,
Pergamus, & malum tuo,
Vincamus omne numine.
Vis noctis hinc eat: nigri
Metus faceſſat Tartari.
Hoſtis, potente dextera
Ignita frange ſpicula.

HYMNUS V.

Chriſtus orans & ſudans.

Pſal. 38. Domine ante te omne deſiderium meum & gemitus meus à te non eſt abſconditus.

HORA DECIMA.

Cui mortis in certamine
Cruor fluebat corpore,
Tellus madet ſui gemens
Heu conditoris ſangvine.
A Patre perfert, Angeli
Vox læta, ſpem ſolatij,
Audit parentis ſubditus
Mandata ſancti filius.
Repelle non placabilis
O Chriſte terrores necis,

Mentes paveſcunt horridæ
Nec inferorum nomina.
Sancto tuo nos Angelo
Solare, confirma, juva:
Mordet ſeveræ ſauciæ
Cum culpa conſcientiæ.
Ne murmuremꝰ, cũ malis
Vexamur, aut periculis:
Sed ſit voluntatem ſeqvi
Tuam voluptas pectori.

HYM-

HYMNUS VI.

Chriſtus à Juda diſcipulo proditus, & à reliquis fuga deſertus.

Pſal. 38. Amici mei & proximi mei è regione plagæ meæ ſteterunt.

HORA VNDECIMA.

Armate Petre quid fero
Mucrone ſævus irruis?
His ſpõtè, pro te, proq; me
Chriſtus ligatur vinculis.
En ſternit uno militum
Verbo globos furentium:
Obducit & recentia
Auris reſecta vulnera.
Fugá capeſſunt turbidi
Illuc & huc Apoſtoli.

Ovem trahunt immania
Raptam luporum guttura.
Tu Chriſte frange ſubdola
Hypocritarum pectora:
Hoſtes apertos numine
Tuo potenter contere.
Pios ab armis impijs
Tuere, ſumptâve excute:
Nec territi dent hoſtibus
Tergum fugæ prementibꝰ.

HYM-

HYMNUS VII.

Nox intempeſta.

Tertia pars noctis.

Hiſtoria coram Pontificibus.

Chriſtus vinctus & adductus ad Annam.

Zach. 13. Framea ſuſcitare ſuper paſtorem meum, & ſuper virum cohærentem mihi.

HORA DVODECIMA.

Chriſtus rogantis ebrium
Verbo retundit impetum.
Prorumpit hinc ſus aulicus
In ora compingens manus.

O Chriſte, ſolve vincula
Noſtri reatus omnia,
Qveis Dæmon & mors triſtibus
Nos alligavit nexibus.

Ab aulicorum verbere
Tuos miniſtros aſſere,
Cùm nomen ob tuum pia
Laborat innocentia.

HYMNUS VIII.

Chriſtus accuſatus, & ſuam confeſſus Divinitatem coram Caipha.

Pſal. 22. Erue à framea Deus animam meam, & de manu canis unicam meam.

HORA PRIMA.

Verumq; juſſus in ſui
Fari parentis nomine:
His ora dictis libera
Incepit Heros ſolvere.

Dextram ad DEI videbitis
Sedere, qvem nunc luditis,
In nubibusq; criminum
Cœli redire vindicem.

Mox veſte ſciſſa Pontifex,
Furore correptus, tonat:
Hic morte dignus, Caipham
Secuta turba id comprobat.

Hos perde Chriſte, qui malis
Pios gravant mendacijs:
Nos vera da loqvi tuo
Pro glorioſo nomine.

Vt te tuentes arduæ
Sedem tenere dexteræ,
Non horreamus judicem
Sed ſanctum adoremus Patrem.

HYMNUS IX.

Chriſtus negatus à Petro Apoſtolo.

Eſaiæ 42. Calamum quaſſatum non confringet, & linum fumigans non extingvet.

HORA SECUNDA.

Capti magiſtri triſtia
It pone poſt veſtigia.
Sublata ſpes eſt, maſculo
Inane pectus ſangvine.
Te noſſe Chriſte pernegat,
Verbo puellæ territus:
Galliq; rauco carmine
Leo fugatur fervidus.
Verbi memor qvod dixerat,
Vultuq; Chriſti concitus,
Guttis dolenda pallida
Humectat ora grandibus.
Serva tuos, audacibus
Ne Chriſte fidant viribus.
Occaſiones omnium
Averte mitis criminum.
Lapſos benige reſpice
Noſtri miſertus lumine:
Fides tenax ab intimis
Suſpiret ad te ſenſibus.

HYMNUS X.

Diluculum.

Quarta pars noctis.

Hiſtoria Chriſti in domo Caiphæ.

Chriſtus miniſtris pontificijs in cuſtodiam traditur.

Pſal. 31. Factus ſum tanqvam vas perditum, qvoniam audivi vituperationem multorum.

HORA TERTIA.

Quid caſtus inter imꝓba
Non paſſus eſt ludibria?
Potantium laſcivius (bus.
Nil eſt ſacerdotum ædi-
Da Chriſte nos cœleſti-
Cuſtodiẽdos Angelis: (b9
Illis miniſtris impia
Vincamus ut conſortia.
Acerba ferre nos tuo
Quod ſi jubes pro nomine
Sis ipſe cuſtos, & pia
Præſto tuis clementia.

HYMNUS XI.

Chriſtus ludibrio habitus.

Eſaiæ. 50. Faciem meam non averti ab increpantibus & conſpuentibus.

HORA QVARTA.

Spurcantur ora, ſquallidæ
Malæ crepant ſub verbere:
Frequens ſceleſtorum ſacra
Errat manus per tempora.

Nos Chriſte ſi vis aſpera
Pro te pati ludibria,
Mentis viriles adijce
Amara cuncta ſpernere.

Diſperde te colentium
Hoſtes ſuperbos cætuum,
Quos impiorum nutriunt
Aulæ protervæ præſulum.

HYM-

HYMNUS XII.

CHRISTUS velata facie palmis percuſſus.

Eſaiæ 53. Quaſi abſconditus vultus eius, & deſpectus, unde nec reputavimus eum.

HORA QVINTA.

Nomen Prophetæ jactitans,
Dic Chriſte, quis te verberet?
Dic, & ſolutus triſtibus,
Clamant, abibis vinculis.

O Chriſte, culpam criminum
Indignus omnem tollerans,
In perferendis fortia
Injurijs da pectora.

Sophiſtico velamine
Nunc ora qui tegunt tua,
Fac impediti proprijs
Irretiantur artibus.

HYM-

HYMNUS XIII.

Mane. Prima pars diei.

Hiſtoria Chriſti accuſati coram magiſtratu Eccleſiaſtico & civili.

Chriſtus concilij ſententijs damnatus.

Pſal. 22. Circumdederunt me vituli multi, tauri pingves obſederunt me.

HORA SEXTA.

Vt impium quendam in Deum,
Quod ſe Deo aſſerit ſatum,
Doctor, Senator, Pontifex,
Ipſum necis damnant reum.
Refert iniquam pœnitens
Iudas viris pecuniam:
Inſontem, eheu, parcite
Emiſtis, inquit, ſangvinem.
Nihil morantur improbum,
Sed comparant nummis agrum.

At proditor de pendula
Se ſtrangulans obit trabe.
Dum mundus ob nomen tuum
Nos ut cadaver eijcit,
Ne terreamur impia
Tu Chriſte fac ſententia.
Delicta neſcientibus
Ignoſce clemens hoſtibus:
Sed obſtinata ſentiant
Pœnas nocentum pectora.

HYM-

HYMNUS XIV.

Chriſtus coram Pilato præſide Romano accuſatus.

Pſal. 22. Aperuerunt ſuper me os ſuum, ſicut Leo rapiens & rugiens.

HORA SEPTIMA.

Iudæus horret Præſidis
Ne polluatur atrium:
Parat malignis interim
Cædemq; vimq; mentibus.
In immerentem publica
Chriſtum feruntur crimina.
Regem fatendo ſe, nihil
Objecta curat relliqua.
Vocem Pilati percipe
Ebræe ſurde Præſidis

Ter clamat: Hic eſt nullius
Quod fingitis, mali reus.
Te noſtra Chriſte vox rogat,
Suſpirat ardor pectoris,
Da permeemus omnia
Fatendo te pericula.
Da veritatis ſplendidum
Vbiq; lumen fulgeat,
Vt verus rex es ac Deus
Colare ſic ab omnibus.

 HYM-

HYMNUS XV.

Chriſtus in veſte Byſſina ab Herode Antipa illuſus.

Pſal. 69. Improperium contrivit cor meum, & mœrore confectus ſum.

HORA OCTAVA.

Inundat huc latrantium
Grex, ceu dato ſigno, canum:
Vnius agni ſimplicis
Caput trahendum quæritur.

Nullum tyranno verbulum
Chriſtus reſpondens effero,
Dimittitur mox regia
Illuſus inde ſindone.

In nos poteſtatem malis
Ne largiaris hoſtibus:
Sit tuta Chriſte ſub tua
Infirmitas potentia.

Eosq́; qui contra ſacram
Conſentiunt Eccleſiam,
Diſperge ſpreti patrio
Vt exules agant ſolo.

HYM-

HYMNUS XVI.

Ante meridiem.

Secunda pars diei.

Hiſtoria damnati à Pilato CHRISTI.

Chriſtus à cohorte Prætoria virgis cæſus, purpura præſidiali indutus, & ſpinis coronatus.

Eſa. 53. Pœnas nobis ſalutares perſolvit, & livore ejus ſanati ſumus.

HORA NONA.

Stat expeditis barbarus,
Crepatq́; lictor faſcibus,
Obnubit & ſævus ſacra
Spinis acutis tempora.

Fucata mox inducitur
Oſtro chlamys ſidonio,
Eiq́; pro ſceptro datur
Harundo glauca regio.

Flexoq́; adoratus genu
Verbis ſuperbis luditur:
Vultus ſaliva ſordidus,
Pugnis protervis tunditur.

Spinas, flagella, pro meo
Qui pertuliſti crimine
O Chriſte ſana livido
Infirma cuncta vulnere.

Non fracta cedat aſperis
Formidoloſa mẽs probris,
Vincat ſed audax in tuo,
Quicquid malorũ nomine

HYMNUS XVII.

Chriſtus bajulans crucem, ad ſupplicium ductus.

Eſa. 53. Verè languores noſtros ipſe tulit, & dolores noſtros ipſe portavit.

HORA DECIMA.

Effundit ad ſpectaculū
Se tota civitas novum,
Matresq; flentes candida
Fœdant, ſecantq; pectora.
Ne flete, Chriſtus aſperæ
Hoc, inquit, exemplū necis,
Lugete propter horrida
Ventura vobis tempora.
Procedit ad pœnæ locum,
Et alta ſcandit Golgata,
Duo latrones triſtibus
Eum ſeqvuntur paſsibus.
O Agne, nate virginis,
Delicta noſtra qui luis:
Ignoſce, tolle, contege
Cōmiſſa pravis crimina.
Noſtram tuo cotidiè
Crucem feramꝰ numine,
Donec fruamur patria
Tecum beati gloria.

HYM-

HYMNUS XVIII.

Chriſtus crucifixus.

Ioh. 3. Exaltari oportet filium hominis, vt omnis qvi credit in eum non pereat, ſed habeat vitam æternam.

HORA VNDECIMA.

Hic ille rex & pontifex,
Hæc illa patris victima,
Dentis venenati levat
Morſus nocētes ſangvine
Nudꝰ, cruētus, ſquallidꝰ
Ferroq; trajectus manus,
Pacem popoſcit inſcijs
Et impetravit hoſtibus.
Celſam ſupra ſtāt arborē
Magnæ necis præconia,
Contraq; nos quod editum
Deletur hîc Chirographum.
O Chriſte mitis & bonus
Ignoſce delinqventibus:
Nos culpa, pœna te premit,
Placare confitentibus.
Non ultionis acribus
Mens concitetur ignibus:
Non illa quęrat alteram
Te derelicto copiam.

HYM-

HYMNUS XIX.

Meridies

Tertia pars diei.

Hiſtoria jam crucifixi.

Chriſtus in cruce convicijs laceratus.

Pſal. 22. Omnes videntes deriſerunt me, diſtenderunt labia, & moverunt caput.

HORA DVODECIMA.

Non ſcriba, miles, non latro
Dei pepercit filio:
In immerentis, omnium
Linguæ diſertæ, opprobrium.

Non ſuſtinens ſol aureum
Hoc conditoris dedecus,
Caliginoſis pallidum
Caput tenebris occulit.

Tu Chriſte linguam per ſacrũ
Lapſam guberna Spiritum:
Vt in tuas ſit perpeti
Fæcunda laudes tempore.

Tu verè ſol, in abdita
Diffunde lucem pectora:
Mentis coruſco lumine
Cæcæ tenebras diſcute.

HYM-

HYMNUS XX.

Chriſtus in cruce Latronem ſuſcipiens.

Ioh. 12. Ego ſi exlatatus fuero à terra, omnes traham ad me ipſum.

HORA PRIMA.

Dum nemo cognoſcit Deum,
Dum nemo ſe culpat reum:
Dexter Latro (mirùm) ſacro
Illuminatur flamine.

Hic innocens, nocens ego
Exclamat, & Chriſtum rogat:
Mei memento, cum thronum
Rex poßidebis aureum.

Mox audit: Hoc die nova
Mecum fruêre patria:
Delicta tollit omnium
Se Chriſtus invocantium.

Da Chriſte cuncta noſcere
Errata, noſq; reſpice:
Ne ſera quando termino
Fides labaſcat ultimo.

Tu juſtus, immerens, bonus:
Nos inquinati ſordibus,
Peccamus, & peccavimus:
Ne tolle nos: ne perde nos.

HYM-

HYMNUS XXI.

Chriſtus dolorum magnitudine exclamans & patri cæleſti ſe commendans.

Pſal. 22. Deus meus, Deus meus, qvare me dereliqviſti ?

HORA SECUNDA.

Heu quid Deus, Deus gravi
Me deſeris certamine ?
Hæc ipſe : Vulgus frivolis
Exultet amens vocibus.
Sitim levaturo datur
Infecto aceto ſpongia,
Quam reſpuens : Iam nunc ait,
Peracta jam ſunt omnia.
Dimiſit ut labens caput,
Audita vox eſt ultima :
Nunc in tuam, Pater manum
Commendo ſupplex Spiritum.
Tu Chriſte noſtra prælia
Dux atq; rector adjuva :
Noſtram ſalutem qui ſitis,
Perfunde ſicca pectoris.
Vt cum brevis fragillimus
Ex actus vitæ terminus,
Tradamus in tuum ſinum
Vitæ ſolutæ Spiritum.

HYM-

HYMNUS XXII.

Veſpera.

Qvarta pars diei.

Hiſtoria CHRISTI *mortui.*

Chriſtus mortuus.

Eſaiæ 53. Exciſus eſt de terra viventium, propter ſcelera populi mei vulneravi eum.

HORA TERTIA.

Iam vita functis reddita,
Aperta clauſis janua :
Adæ ſcelus quod perdidit,
Chriſtus luendo rettulit.
Velata templi protinus
Panduntur alti limina :
Sublatus eſt legis rigor,
Floret per orbem gratia.
Tellus dehiſcit, ſaxeæ
Cautes fatiſcunt murmure,
Clauſæq; mortis obice
Patent ſepulchrorum viæ.
O Chriſte, morte qui tua
Mortis tyrannū ſubjugas,
Crucisq; ſignum lucido
Infers triumphator polo.
Da mortis atq; Dæmonis
Nos arma per te vincere :
Cœleſtibus thronis tuas
Cantemus ut victorias.

HYM.

HYMNUS XXIII.

Chriſtus à Nicodæmo Phariſæo & Joſepho Decurione ſepultus.

Eſa. 53. Sepultus eſt ſicut impij, & mortuus ſicut divites.

HORA QVARTA.

Tremuit miniſtrorũ manꝰ
Muſsāt patres flēt fœminæ
Contraq; ſpem ſpe credula
Nituntur & perſtant fide.

Durate fida pectora,
Mox veſtra Chriſtus gloria
Reſurget, & fletus ſuo
Tergebit ipſe pollice.

Da Chriſte, ne ceſſent piæ
Tibi miniſtrantum manus,
Noſtramq; deleri ſine
Nullo fidem certamine.

Nos & ſepultos in tuam
Vndis ſalubribus necem,
Da non caducæ cernere
Hæreditatem patriæ.

HYM

HYMNUS XXIV.

Chriſtus in ſepulchro quieſcens.

Matth. 12. Quemadmodum fuit Ionas in ventre Ceti tribus diebus ac tribus noctibus, ſic erit filius hominis in corde terræ.

HORA QVINTA.

O læta Sabbathi quies,
O fauſta mortuis dies:
Qua jura Ditis ac necis
Vno ſubacta tempore.

Nec mole corpꝰ cōditum
Diu prematur ſaxea:
Perrumpet Heros, & feret
Sperata mundo gaudia.

Tu Chriſte da mortalibus
Membris quieſcendi locũ:
Mentiq; mortis in gravi
Agone, vincendi modum.

Vt corpꝰ & mens fulgidis
Simul recepta ſedibus
Inter choros cœleſtium
Agat perenne Sabbatum.

I. C. proditi & morituri.

Ieſu Chriſti capti & producti agon biſſenus.

HYMNVS I. & in ordine XXV.

Chriſtus ductus ex horto ad Annam Caiphæ ſocerum.

Pro patientia.

Cui ſiſtitur ſpectaculi
A plebe veſana loco,
Delirus ex capto ſenex
Vt hoſte ferret gaudium.
Orans in horto proditur,
Loqvens in aula luditnr,
Non tuta uera ſanctitas,
Deſpecta nuda eſt veritas.
O Chriſte noctis omnia
Arce profundæ nubila,

Ne nos poteſtas hoſtium
Captivet, aut fraus Dæmonum.
Hoſtes viciſſim nominis
Fiant tui ludibrium;
Preces vocantum reÿce,
Fletus gementum reſpue.
Tu noſtra corda ahenea
Invicte firma robore,
Probrum parati pro tua
Feramus omne gloria.

HYMNVS

HYMNVS XXVI.

Chriſtus ductus ad Caipham Pontificem Max.

Pſal. 42. Verbum iniqvum conſtituerunt adverſum me.

Pro juſta vindicta.

2.

Non vult doceri, nec DEO
Sibi loqventi credre:
Perdendam ad innocentiam
Teſtes iniqvos comparat.
Non ſcinde veſtis purpurá
Sed ſinde ſaxum pectoris,
Feritur os ſanctiſſimi,
Salus laborat optimi.
Non ceſſat ullo tempore
Hæc Chriſte vox calumniæ:

Intègritatem callida
Sæpè opprimūt mēdacia.
Noſtras qverelas in tutū
Cùm fundim' preſſi ſinū;
Tu juſtior judex, opem
Affer bonam dolentibus.
Noli ſilere, injurios
Retunde, vanos increpa,
Vt verus in tuis Deus
Appareas ſermonibus.

HYMNVS

HYMNUS XXVII.

Chriſtus ductus in veſtibulum carceris,

à lictoribus pontificijs vexatur.

Thren. 3. Dabit percutienti ſe maxillam, ſaturabitur opprobrijs.

Pro libertate.

3.

Hic ſervitutis ferreæ
Refringet omne vinculum:
Manus in hunc credentium
Nemo cataſta clauſerit.

Aut fortè ſi quis clauſerit,
Ipſe impeditus, inſcius,
Nervum ſubibit, & Deum
Serò advocabit vindicem.

Nil grex movetur perditus,
Pugnis ferus, ſude impetens,
Diducit os, lingvam exerit
Conviciorum prodigam.

O Chriſte factus omnium
Pro labe noſtra opprobrium,
Si quid ferendum eſt aſperi,
Æqvum miniſtra Spiritum.

Quod ſi manus in hoſtium
Quandò damur furentium:
Ades volens, & eripe
E ſervitutis carcere. (vis

Heu quãta ſũt, & quàm gra-
Delicta noſtra, ſervitus:
Hanc aufer, & da liberos
Tua frui nos gratia.

HYMNUS XXVIII.

Chriſtus ductus ad Magiſtratum Ebræum

à Sacerdotibus & Senatu hoſtis Eccleſiæ judicatur.

Pſal. 117. Circumdederunt me veluti apes, ſunt extincti ut ignis ſpinarum.

Pro confeſsionis conſtantia.

4.

A concione publica,
Quam cum Senatu Pontifex
Cogit, rogatus: ſe Patris
Dei fatetur filium.

Voces ob has audacibus
Damnatus eſt ſententijs,
Omnes in unum congerunt
Caput, ſuas calumnias:

Sis Chriſte vox & cor mihi
Tuum per almum Spiritum
In te fatendo, cùm pio
Non eſt locus ſilentio.

Projecta ſpes ne fluctuet,
Pavor nec ullus obruat,
Danda eſt ſalutis laus, tuo
Cùm glorioſo nomini.

Sin ſermo noſtræ atroci-
Confeſsionis ſpernitur (tes
Læti quieſcamus in tua
Vnius in ſententia.

HYMNUS XXIX.

Chriſtus ductus ad Pilatum præſidem Romanum, accuſatur prophanitatis & perduellionis.

Pſal. 35. Inſurgentes teſtes mendaces, quæ ignorabam, interrogaverunt me.

Pro conſervatione regni DEI.

5.

Intentat ante Præſidem
Audita nulli crimina,
At impio, utq; turbido,
In Cæſaremq; injurio.

Nec ille ſe regem tamen
Negat Pilato: In hoc, ait
Sum natus, ut teſtem Dei
Me veritatis præbeam.

O Chriſte rex regum, Deus,
Deiq; natus unicus.
Ipſa agmina inter hoſtium
Regnum aſtruens ſerva tuum.

In quo ſacer DEI vigor
Suſtentat: in quo fauſtitas,
Pax, criminum remiſſio,
Vitæ beatus exitus.

In veritate, & in fide,
In ſpe futuræ gloriæ
Degamus, ut ſimus throni
Olim cohæredes tui.

HYMNUS XXX.

Chriſtus ductus ad Herodem Galilææ Tetrarcham, irridetur ut præſtigiator aut ludio.

Pſal. 2. Aſtiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum, adverſus Dominum, & Chriſtum ejus.

Pro victoria contra hoſtes.

6.

Signũ proterve ludicrũ
Scurrili ab aula poſcitur:
Se reprimens, nullũ aulicis
Verbũ reſpondet lubricis.

Amictus alba ſindone,
A rege, ſervis, agmine,
Geſtans honores, exterûm
Inſigne regum, luditur.

Coacta in unũ cùm fremit
Hoſtilis inſolentia,
Sis Chriſte fidum in aſperis
Ipſe ipſe propugnaculum.

Reſpondeamus invidis,
Cedamus impiis nihil:
Cùm ſæva fiunt fœdera,
Formido nulla terreat.

Et queis abominatio
Propter tuam ſumus fidem,
Ride viciſsim, & fictiles
Argillæ ut urnas contere.

HYMNUS XXXI.

Chriſtus reductus ad Pilatum, plebis convicio latroni Barrhabæ poſt habetur.

Eſa. 53. Inter iniquos numeratus eſt.

Pro fuga erroris.

7.

Procle maritum commonet,
Omitte juſtum perdere:
Vincit Sacerdotum ſcelus,
Vulgiq́ clamor invidus.
Stulti patris natum improbum
Nexu exuit ſicarium,
Chriſtumq́ damnat, non aquis
Cædem cruoremq́ ablues.
Sis Chriſte in explicabiles
Præſens euntibus vias:
Ne terror aut error, boni
Æquive flectat tramite.
Sumus parentum nos quoq́
Mali malorum filij,
Et optimum ac leniſſimum
Patrem relinquimus Deum.
Per ſangvinem tollens tuum
Omnem reatus noxiam,
Statum priorem transfugis
Redde, & ſalutem perditis.

HYM.

HYMNUS XXXII.

Chriſtus ductus in Prætorium, à milite barbaro plagis ſervilibus afficitur, ornatusq; diademate & purpura irridetur.

Eſa. 50. Corpus meum præbui percutientibus, & genas meas vellentibus.

Pro liberatione.

8.

Fulgēti amictus purpura
Fixusq; rhamno tempora
Geſtāq; dextra harūdinē
Sannis amaris luditur.
Nihil per artus ſingulos
Sincerum & integrū fuit,
Nec vulneri vuln9 locum
Toto reliquit corpore.
A fervidis ut liberes,
Te nos precamur, hoſtib.
Quos vis atrox, ut barbara
Delectat indignatio.
Vibice ſanati rua,
Puroq; loti ſangvine,
Acres, fideles, impigri
Iuſſo vacemus muneri.
Quod ſi tuo laus debita
Dāda eſt verbo atq; nomini,
Non horreamus ullius
Aut mortis, aut pœnæ genus.

 HYM.

HYMNUS XXXIII.

Chriſtus ductus è prætorio ad Crucis ſupplicium poſcitur.

Eſa. 53. Vidimus eum abjectiſſimum hominum, virum dolorum, expertum infirmitatem.

Pro beneficiorum memoria.

9.

Virgis, flagro, ſpinis, ſude
Homo ecce, ſi foret nocens,
Scelus tuliſſet unus hic,
Inquit Pilatus, omnium.
Tunc excitata protinus
Inſana clamat concio:
Hunc tolle, tolle, ſe patris
Summi fatentem filium.
Te Chriſte mũdus cum fremens
Vexat miniſtrũ in tuis,
Noſtras manus tu contine,
Mentemq́ & ora dirige.
Grati celebremus tua
Per omne tempus munera,
Nec pectori fida excidat
Oblivioſa lenitas.
Te prædicemus in bonis,
Te deprecemur in malis:
In morte, vita, mens tuam
Alacris imploret fidem.

HYM-

HYMNUS XXXIV.

Chriſtus in Prætorium reductus, de ortu ſuo interrogatur.

Pſal. 2. Nunc Reges intelligite, erudimini qui judicatis terram.

Pro animoſitate.

10.

Vnde, & quis eſſet, quo patre
Hærens pavenſq; interro-(gat:
Nihil reſpondenti ſuam
Vanè objicit potentiam.
Cui Chriſtus : Haud ulla eſt, niſi
Solo poteſtas à DEO.
Quo protegente, inaniis
Inaniores ſunt minæ.
Mũdi poteſtas maximis
In nos ruit cùm viribus,
Nocere Chriſte fac nihil
Vt poſſit imbecillibus.
Largire fortitudinem
Nullis movendã machinis
Te non volẽte, unum quidẽ
Hoſtis pilum nec moverit.
Reges & ipſi noſſe te,
Tuamq; diſcant gloriam,
Ad cujus olim ſinguli
Stabunt tribunal ſupplices

HYMNUS XXXV.

Chriſtus ductus in Gabbatha, objectu Cæſarianæ potentiæ, à Præſide occidendus militi traditur.

Pſal. 22. Circumdederunt me vituli multi, tauri Baſan circumvallaverunt me.

Pro bona conſcientia.

J1.

Quem, propter excuſaverat
Integritatem ſæpius,
Eum neci, fractus minis,
Nunc immerentem deſtinat.

Heu quid facis? te vindicem
Probo, ſceleſto judicem,
Vlt Cæſar eſſe: credere
Turbæ furentium fuge.

Nil obſtet, impellente nos
Vulgo, tremoris, quin viam
Rectā ambulemus: plus homo
Poßit caducus ne Deo.

Quandò laborat veritas,
Pugnare ſimus ſtrenui,
Vt labe turpi libera
Sit noſtra conſcientia.

Sin hæc quoq; angit plurimo,
Contaminata crimine,
Da ſentiamus in tuo
Opem, levamen vulnere.

HYMNUS XXXVI.

Chriſtus ductus in Calvariæ collem, inter latrones medius de gabalo ſuſpenditur.

Ioan. 1. Ecce Agnus DEI, qui tollit peccata mundi.

Pro fidei incremento.

J2.

Cui poſt inerrabiles
Vexationes crux datur,
Ad publicum pœnæ locum
Tergo ferenda proprio,

Simplex Cyrenes advena
Manum coactus admovet:
Chriſtus dolentes fæminas
Triſti admonet præſagio.

Vt celſa venit Golgatha,
Ligno trabili figitur
Inter latrones: omnium
Noxas ferens mortalium.

Natura luget, aureus
Sol conditur, tellus tremit
Æther laborat: ferrea
Nihil moventur pectora.

In comparabili tuæ
Laus ſit Deus clemētiæ,
Qui noſtra per chari cru
Delicta tollis filij. (cem

IESU

IESV CHRISTI IN CRVCE PRO
ſalute humana pendentis Heptalogus.

HYMNUS I. & in ordine XXXVII.

Luc. 23 *Pater remitte illis; non enim ſciunt quid faciunt.*
Eſa. 53. Pro transgreſſoribus oravit.
Pro peccatorum remiſſione.

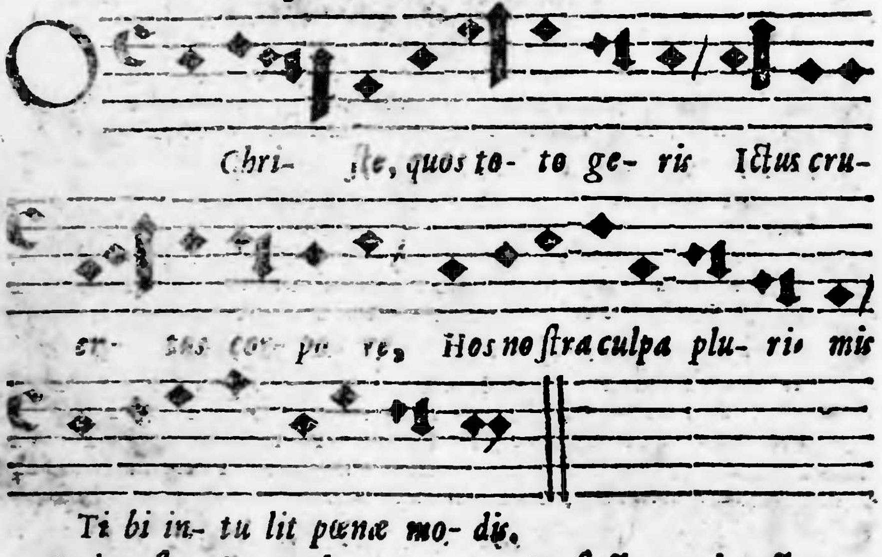

Sudor, flagella, verbera,
Harundo, clavi, lancea:
Sunt verba, facta, & abdita
Mei reatus crimina.

Ad te ſacerdos optime,
Et arbiter ſanctiſſime,
Fœdi venimus, ſupplices
Pacem, ſalutem poſcimus.

Strigmenta purga, nos ſacra
Patriq; commenda prece:
Te deprecante flebilis
Sumus repulſæ neſcij.

Tu flecte patris pectora,
Ne noſtra plectat crimina,
Oppone delictis tuam
Benignus innocentiam.

Acerba ferre, ignoſcere
Injurijs, non lædere
Diſcamus, & mites tua
Per ingredi veſtigia.

Vt filij ſummi Patris,
Chriſti ſecutores DEI,
Tandem beati gaudijs
Fruamur immortalibus.

XXXVIII

XXXVIII.

Joan. 19. Mulier ecce filius tuus, ecce Mater tua.
Ioan. 13. Non reliqvam vos orphanos.
Pro Eccleſiæ conſervatione.

HYMNUS II.

Qui filiorum nos vocas
Fratrumq; dulci nomine,
Da caritatis vividam
Nobis tuæ ſcintillulam.

Cum mactat orbis ob tui
Profeſſionem nominis,
Nos paſtor ô fidiſſime
Oves relictas aſpice.

De patris alti dextera
Vultu tuo nos aſſere:
Tuente cedunt te mala
Adverſitatum nubila.

Committe fidis ac bonis
Tuum gregem paſtoribus;
Qui ſunt pares fidelibus
Affectione matribus.

Et nos ſacrata cælici
Adure flamma Spiritus;
Illis ut obſervantia
Obtemperemus debita.

Vt te tua ſalvi fide,
Vero colamus pectore,
Nos donec ad prælucidam
Hinc evoces Eccleſiam.

XXXIX.

Luc. 23. Amen dico tibi, hodiè mecum eris in Paradiſo.

Ioan. 17. Pater quos dediſti mihi, volo ut ubi ſum ego, & illi ſint mecum.

Pro vita æterna.

HYMNUS III.

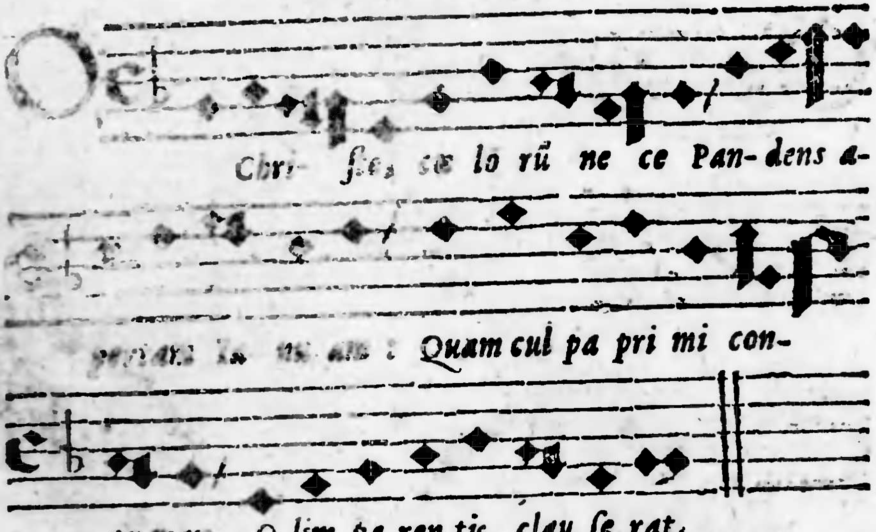

Ducens per illam tabido
Flentem latronem pectore,
Hora ſalutem qui tibi
Committit ultima ſuam.

Servator & dux inclite,
Mentes puſillas erige,
Sperent ut à te triſtibus
In omnibus ſolatium.

Dum gratiæ tempus datur,
Da pœnitere criminum:
Queis te die uno millies
Ingratitudo provocat.

Te nos trahente maximis
Luctamur è periculis:
Nec lex, nec horror inferus,
Damnare, quos tegis, poteſt

Terrore mortis anxius
Quandò evolabit Spiritus
Noſtri memento, qui ſoli
Tenes ſuperna patrij.

Vivamus ut tecum domo
Lucente cunctis ſeculis,
Et cum beatis angelis
Tuam canamus gloriam.

XL.

Marc. 15. Deus meus, Deus meus, quare me dereliquiſti?

Pſal. 22. Deus meus, reſpice in me, quare me dereliquiſti?

Pro victoria tentationum.

HYMNUS IIII.

Imago mortis horrida
Dum te probroſæ territat:
Triſti querela dum Deum,
Deſerta mens, Deum vocat.

O victor invictiſſime,
Nos imbecilles ſuſtine.
Ne flamma vexatam premat
Inferna conſcientiam.

Cùm pugnat in nos omnibus
Senſus malorum viribus,
Et criminum ſuccumbere
Iam mens videtur ponderi:

Te ſtante pro nobis opem
Fac ſentiamus patriam,
Dum fixa cordis eſt fides,
Nequit Deus relinquere

Virtute nos muni tua,
Infirma corda robora:
Eſt maximum cū maximis
Certamen illud hoſtibus.

Vt libertatus grex tuus
Olim ſonet victorias
Ductore te, ferens malo
Tot rapta tela Dæmoni.

Joan. 19. Sitio.

Pſal. 69. Dederunt in eſcam meam fel, & in ſiti mea potaverunt me aceto.

Pro conſolatione.

5.

Non lympha ſedavit gravem
Salubris aut potus ſitim:
Herba eſt amara, & mucidi
Porrecta vini ſpongia.

O liberator unice,
Tua ſitiſti qui cruce
Noſtram ſalutem, gratias
Da nos referre debitas.

Acerba pro datis bonis
Cùm mundus offert pocula,
Immitte cordibus tuæ
Sitim piam clementiæ.

Explente te verbo tuo,
Solante Spiritu ſacro,
Mel inſuave, quod fuit
Faſtidioſum, vertitur.

Servat tuam, da mutuam
Viciſſim amandi te ſitim,
Hanc incitet fides, alat
Spes, augeat dilectio.

Vt poſt caduca flebilis
Tranſacta vitæ tempora,
Bibamus in cælis tuæ
Nectar perenne gratiæ.

Joan. 19. Conſummatum eſt.

Ebr. 10. Vna oblatione conſummavit in perpetuum ſanctificatos.

Pro fide.

6.

Exacta nunc ſunt omnia,
Quæ per Prophetas prodita:
Lex mutit, infernus jacet,
Devicta mors, cœlum patet.

Placator ô mitiſſime
Da nos fide hæc prehendere,
Et facta gratis mentibus
Hæc obſtupenda tollere.

Conſtans ſit in te proſperis
At triſtibus fiducia,
Humanaq; imbecillitas
Quod non poteſt, id perfice.

Te ſublevante, quidquid eſt
Vſquam moleſti vincitur:
Lætusq; finis aſperis
Contingit in periculis.

Ne nos miſellos deſere,
Nec ob reatus abjice,
Quos eluiſti proprij
Miro lavacro ſangvinis.

Vt paſſionis ac necis
Tuæ, ſalubri munere
Ævi peracto termino
Omni fruamur ſeculo.

XLIII.

Luc. 24. Pater in manus tuas commen-do Spiritum meum.

Pſal. 31. In manus tuas commendo Spiritum meum, redemiſti me Domine Deus veritatis.

Pro beata mortis hora.

7.

Lacer cruento corpore,
Sectuſq; diro vulnere,
Committis in manus DEI
Parentis ægrum Spiritum.

Redemptor alme: me tuos
Proſterno ſupplex ad pedes,
O dulce mentis gaudium
Meis petitis annue.

Vt mortis in certamine,
Fiducia pari meum
Tradum in tuam cuſtodiam
Vitæ fugacis Spiritum.

Servante te, de corpore
Abibo tutus, nec fores
Pavebo triſtis inferas,
Nec mille pænarum modos.

At redditus tua mihi
Die ſupremo gratia,
Ipſe integer tecum integra
Florebo felix gloria.

Tuaſq; laudes, & Patris
Sacriq; Spiritus canam,
Et infrequenti geſtiens
Te prædicabo Eccleſia.

DE EXAGITATIONIBUS ET VUL-neribus Jeſu Chriſti capti & cruci affixi.

IESV CHRISTI CAPTI EXAGITATIONES.

I.

In palatio ... Caiphæ Pontificis maximi.

HYMNUS I. & in ordine.

XLIV.

Christus illuſus.

Luc. 22. Viri qui tenebant IESVM illudebant ei.

Pro cuſtodia.

Inter miniſtros ebrios
Quid præſulũ te conſpicor?
Latet quid illa dignitas
Choris tremenda cælicis?

Hæc ipſe plenus criminũ
Perferre debebam probra;
Vicem meam qui ſuſtines,
Meis quærelis annue.

Illuſiones omnium
Spernã impiorũ, qui mihi
Ob nomen infeſti tuum.
Fraudes ſtruunt innoxio.

XLV.

CHRISTUS conſputus.

Matth. 26. Inſpuerunt in faciem eius.

Pro patientiâ.

2.

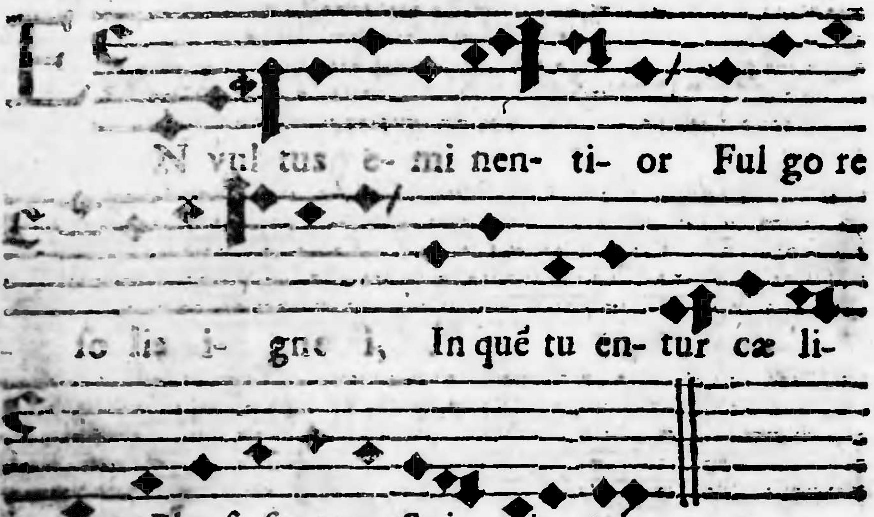

Ignotus, informis, malè
Turpatus à ſervis malis:
Fronte atq; mento ſordidum
Pus & ſaliva perfluit.
 Hyſſopus ille ſit meus;
Quo Chriſte ſparſus abluar
Immundo ab omni, pro meis
Quod inquinate es ſordibus.
 Vincam ferendo, quicquid eſt
Vſquam ferendum, neve ſim
Elingvis ad laudem tuam,
Aut ſurdus ad vocem, effice.

XLVI.

Chriſtus velatus.

Mar. 14. Cæperunt obtegere faciem ejus.

Pro revelatione.

3.

Qui cæcus eſt, lucis facem
Negat videnti, & perpetrans
Opus tenebrarum, Deum
Se poſſe ſperat fallere.
 Adhuc obumbrant os tuum
Illi execrandi & perditi,
Qui Chriſte præponunt ſua
Tuis laboribus bona.
 Hos ne dolis bilingvibus
Quenquam prehendant, noſſe da:
Tum blanda tu mihi exere
Viventi, eunti lumina.

XLVII.

Chriſtus percuſſus.

Matth. 26. Colaphos ei inflixerunt, alij autem ſudibus eum ceciderunt.

Pro reſtitutione.

4.

Pugnis procaces ſervuli,
Apparitores faſcibus,
Plagis in unum omnes caput
Laſcivientes ſæviunt.
Has ferre plagas par erat
Meum hoc caput, quod à ſuo
Et conditore & principe
Defecit, in caſtra hoſtium.
Sed Chriſte ſubmittens tuum
Caput furentum dexteris,
Miti favore in priſtinum
Locas honoris me ſtatum.

XLVIII.

Chriſtus interrogatus.

Luc. 22. Vaticinare, quis eſt qui te feriat, & alia multa conviciantes, jaciebant in eum.

Pro ſilentio.

5.

Non contumeliæ inſciens,
Multipliciſq; verberis
Chriſtus tacet, nec aſperis
Quicquam refert ludibrijs.
Tu Chriſte luſtrans omnium
Sedem & receſsus pectorum,
Queis me, vides, potentior
Subſannet hoſtis vocibus.
Promiſſionibus tuis
Fiſus, probroq; excelſior
Da te ſequar, ſpe pertinax,
Et fortis in ſilentio.

II. exag.

In aula Herodis tetrarchæ Galilææ.

Chriſtus contemptus.

Luc. 23. Herodes cum ſuo comitatu eum pro nihilo habuit.

Pro magiſtratu.

6.

Mendicus ſit iſte DEVS,
DEI aut propheta, rex ait:
Simplex quod inter Gnoſticos,
Hoc ipſum in aula Chriſtus eſt.
Inhunc ut obſervent diem
Te Chriſte reges impij,
Notum eſt; miniſtris nam tuis
Nil orbe toto vilius.
At tu magiſtratum pium
Largire regnis, oppidis
Qui te colat: te gaudeat
In aula, in vrbeq; hoſpite.

Chriſtus irriſus.

Luc. 23. Herodes cum ſuo agmine, ei illuſit.

Pro ſagacitate.

7.

Inceſsitur dicterijs
A nobile & ſatellite,
Exploditurq; ſibilis
A ſervulis & milite.
Da Chriſte aperta lumina.
Tuos ut hoſtes noverim,
Commune cumq; eis nihil
Vllo mihi ſit tempore.
Non ſermo, non commercium,
Non ulla vitæ munera:
Spernit Deum, qui cum Dei
Vivit libenter hoſtibus.

Chriſtus amictus ſindone.

Luc. 23. Herodes amictum veſte ſplendida, remiſit ad Pilatum.

Pro innocentia.

8.

Hinc palla, mentito ut genus
Regis, dabatur byſſina:
Te Chriſte tractat ſic homo,
Cui ſceptra das, cui purpuram.
O me impium, qui cauſa ſum
Tanti doloris: ſed tua
Fulto fide, da gratiam
Ævum integrum decurrere.
Ne flectar à te devius,
Tuaq; dextra excidam:
Vt veſte ſplendens candida
Tuum ante vultum geſtiam.

III. exag.

In Prætorio Pilati Præſidis Romani.

Chriſtus indutus purpura.

Mar. 15. Milites abduxerunt eum intro in atrium quod eſt prætorium, & convocant totam cohortem, & induunt eum purpura.

Pro mundatione.

9.

A tauro obœſo incurritur
Et dente vulpis morſus eſt:
Inter feroces jam lupos
Imbellis agnus carpitur.
Rex ſume regũ inſignib.
Ornate pro me regijs.

Peccata, queis læſus, mea
Vincunt rubentẽ muricem.
Grandi fatiſcunt vulnere
Artus, ſalutis nulla ſpes,
Ni puriorem candida
Reddas coloratum nive.

LIII.

Chriſtus geſtans coronam ſpineam.

Ioan 19. Milites plectentes coronam è ſpinis, impoſuerunt capiti eius.

Pro corona.

10.

Transfixa fædantur rubis
Aculeatis tempora,
Rivi cruoris per caput
Et os ſerenum defluunt.

Da Chriſte membrum ſim tuæ
Semper virens Eccleſiæ,
Et te ſequar per grandia
Læto gradu pericula.

Feram ſalutis caſſidem,
Conumq; fulgentis ſpei,
Beatus olim ut induar
Tuæ corona gloriæ.

LIV.

Chriſtus tenens harundinem.

Matth. 27. Dederunt harundinem in dexteram ejus.

Pro defenſione.

11.

Rex Chriſtus eſt, ut pernegent
Quotquot tyranni & præſules:
Sed nulla pompa, nulla vis
Sectatur illum ſplendida.

Hoc Chriſte regnum qui dolo
Auferre & armis cogitant,
Frenans gravi calca pede,
Virgaq; cæde ferrea.

At virga fortitudinis
Tuæ inter hoſtes floreat,
Vniq; credentem tibi
Dulci ſub umbra me tegat.

LV.

Chriſtus geniculatione irriſus.

Matth. 27. Genu flexo ante eum, illudebant ei.

Pro conſtantia.

12.

Nunc à prophano milite
Vt vir prophanus temnitur,
Cohorsq; multa vellicans
Inſultat impudentia.
Qui geſtu, & ore, & carmine
Colendus es, da te colam,
Sublime nomen & tuum
Et geſtu, & ore, & carmine.
NecChriſte præter te, genu
Flectam cuiquam, nec canam
Præter nomen tuum: mihi
Sis vox, honos, & barbitos.

LVI.

Chriſtus adoratione ſubſannatus.

Mar. 15. Summiſsis genibus adorabant illum.

Pro vero cultu.

13.

Te Chriſte clamant, milleq;
Jacent ad aras cernui:
Hoſtes tui ſed nominis,
Puræq; ſunt Eccleſiæ.
Hoc abſit à me, & à domo
Mea precor, ne te meum,
Paſſum meis pro noxijs,
Fictis adorem cultibus.
In veritate & Spiritu
Litem ſacrato nomini
Preces, & oris offeram
Grataq; mentis hoſtias;

LVII.

Chriſtus per ludibrium rex ſalutatus.

Matth. 27. Illudebant ei dicentes: Ave rex Iudaeorum.

Pro cognitione DEI.

14.

um húc ſempiternũ cre de ret,

Ridet, ſalutat, percutit
Pium verecundum, probum
Miles: nec ullum injuriæ
Omittit audacis genus.

O Chriſte muta torpidi
Durum ſtuporem pectoris,
Natum Dei, & regem meum
Tua invocem te gratia.

Nec illa turpis ſpretaq;
Imago territum avocet,
Quo prædicem minus tuæ
Potentiæ efficatiam.

LVIII.

Chriſtus in chlamide oſtenſus populo cruentatus.

Ioan. 19. Exivit Ieſus foras, geſtans Coronam ſpineam & veſtem purpuream: & dicit ei Pilatus: Ecce homo.

Pro vera meditatione.

15.

Vultum pu den dum tol- le- re.

Teſtatur intus mens rea,
Et conſcientiæ tremor,
Me vulneraſſe propria
Meum redemptorem manu.

O parce Chriſte, nec ſcelus
Pravum fatentem reſpue:
Inhæreat ſemper meo
Vox illa ſcripta pectori.

Homo ecce, cui nullus decor
Frontis, nec oris dignitas,
Ne ſpes ſalutis concidat,
Mœſto tibi producitur.

Chriſtus nudatus.

Marc. 15. Exuerunt eum purpura, indueruntq; veſtimentis propriis.

Pro indumento gratiæ.

16.

Poſt veſtis & non unius
Libidinoſam copiam,
Textum puellæ redditur
Parentis inconſutile.

Nudusq; egensq; Chriſte ſum
Per me bonorum: cumq; me
Primi parentes inſuper
Nudum reliquerint tibi.

Tu Spiritu tuo indue,
Agniq; veſti tegmine:
Non arboris ficulneæ
Ramus nocentem texerit.

IESV CHR. CRVCI AFFIXI EXAGITATIONES.

Chriſtus in monte Calvariæ ab omnibus omnium ordinum hominib. contemptus.

I.

A ſumma dignitate præditis.

Chriſtus exagitatus à principibus Sacerdotum.

Luc. 23. Deridebant eum principes, dicentes: Alios ſervavit, ſervet ſemetipſum, ſi hic eſt ille Chriſtus, ille DEI electus.

Pro notitia Chriſti.

17.

Quid ergo tot miracula
Num vana cenſes invide?
Nemo evocavit quàm Deus
Reſuſcitatum Lazarum.

Dilecte patris maximi
Electe gentis perditæ,
Te nemo ſcit, quem non ſacer
Ducit docetq; Spiritus.

Tu ſolus illa victima
Mactata primo à ſeculo
O Chriſte, ſis mihi via,
Et lumen, & ſcientia.

LXI.

Chriſtus exagitatus à Scribis ſeu Doctoribus.

Mar. 15. Illudentés ei Scribæ, dicebant: Servavit alios, ſemet ipſum non poteſt: Si ille Rex Iſrael, deſcendat modò de cruce, ut videamus & credamus ei.

Pro incremento fidei.

18.

Videre, non eſt credere:
Nec quod tenes, ſperas adhuc.
Qui venit è cœlo, à cruce
Non impotens deſcendere eſt.
Non eſt opus carnis, fides:
Subjecta nec ſpes ſenſui eſt,
Fidemq; ſpemq; vividam
Tu Chriſte ale, & corrobora.
Verbi tui fundamine,
Rerumq; certitudine,
Conſtans fides, invicta ſpes
Nitatur omni tempore.

LXII.

Chriſtus exagitatus à ſenioribus ſeu Magiſtratu.

Matth. 27. Principes Sacerdotum illudentes cum Scribis & ſenioribus dicebant: Confidit in DEO, liberet nunc, ſi vult, eum, dixit enim: Filius DEI ſum.

Pro adoptione.

19.

Patre à malo rarò boni
Proſeminantur liberi:
Qualis ſacerdos, ſcribaq;,
Sic multitudo eſt relliqua.
Qui nos adoptaſti Deus
In filios, per Filium,
In me paterna ſis precor
Dilectione perpetim.
Nec ceſſet unqvam debita
In te viciſſim charitas.
Qui fidit in te, numine
Præſente liberabitur.

II. exagita:

A promiſcua plebe, & multitudine univerſa.

Chriſtus exagitatus à prætereuntibus.

Marc. 15. Prætereuntes conviciabantur ei, moventesq; capita ſua dicebant: Vah, tu ille, qui demoliris templum, & rurſus in triduo extruis: Serva temet ipſum: Si DEI filius es, deſcende de cruce.

Pro tolerantia.

20.

Heu me, quot in caput tuũ
Pœnas Ebræe congeris,
In te lues & in tuis
Quas clade tetra liberis.
Afflictus in te conſpicer,
Vexatus à te pendeam,

O Chriſte, nec frãgat meam
Vlla æquitatem diritas.
Cum nulla conſolatio,
Aut ſpes relicto oſtenditur,
Te ſpem meam, & ſolatiũ,
Victoriamq; concinam.

LXIV.

Chriſtus exagitatus à ſpectatoribus.

Matt. 27. Quidam illic aſtantium dicebant: Ecce Eliam vocat iſte: ſine videamus, an veniat Elias liberaturus eum.

Pro auxilio.

21.

Portenta ridet cæca plebs,
Sanniſq; queſtus excipit,
Dictiſq; pectus anxij
Dilancinat mordacibus.
Pati eſt acerbum, vulnus eſt
Rideri & angi maximum,
Da Chriſte inexpugnabile
Robur moleſta vincere.
Immittitur cùm vulneri
Vngvis, dolorem mitiga:
Cum pondus oppreſſo additur,
Bonus laborem ſubleva.

LXV.

Chriſtus exagitatus à militibus.

Luc. 23. Illudebant ei milites, dicentes: Si tu Rex es ille Iudæorum, ſerva teipſum.

Pro converſione.

22.

Rex verus ille, nec modò
Gentis ſuæ, ſed omnium
Qui militabunt arduis
Toto orbe ſub ſtipendijs.

O Chriſte membris qui tuis
Stulto graves ſunt impetu,
Et inſcientes in ſacram
Proterviunt Eccleſiam.

Sancti ſequaces flaminis
Ad verum ovile congrega,
Pſitta & tuum fidelibus
Bibant aventes auribus.

LXVI.

CHRISTUS exagitatus à Lictore.

Matth. 27. Vnus ex eis accurrens, cùm acceptam ſpongiam impleſſet aceto, impoſuit harundini, & porrigebat ei, vt biberet.

Pro levamine.

23.

Hoc reſtat vnum ſcilicet,
Amara Chriſto potio
Vt porrigatur, omnibus
Exhauſto & ægro viribus.

Si quod malum mihi imminet,
Anguſtiæq; deprimunt,
Perfunde triſtem nectare
Vitæ, & ſalutis balſamo.

Hoc nectar eſt, hoc balſamum,
Aufert quod horrorem necis:
Quod jam pater clemens Deus
Morte eſt ſequeſtra filij.

Chriſtus exagitatus à Latrone.

Luc. 23. Vnus ex maleficis qui erant ſuſpenſi, convicia ei faciebat, dicens: Si tu es Chriſtus ille, temetipſum & nos ſerva.

Pro felici exitu.

24.

Chriſti heu miſer potentiam
Fractamq; inermemq; æſtimat,
A quo audit inſvetus ſuum
Statim beari complicem.

Quando imminet noviſſimus
Ævi ruentis terminus,
Succincta mens tranquillaq;
Verbo quieſcat in Dei.

Sum lotus undis, ſum ſacro
Paſtus cruore & corpore:
In hac fide ponam meum
Chriſti favore Spiritum.

IESV CHR. EXAGITATI vulnera.

Tergum Chriſti loris cæſum.

Ioan. 19. Prehendit Pilatus IESVM & flagellavit.

25.

Quæ virgeo mundo obruit
Rerum creatorem omnium,
Cur non ſtupore militis
Eſt arefacta dextera?

Hæc terga ſcinduntur meis
Tanto impetu pro noxiis:
Mihi quies ut ſit, tibi
Non Chriſte reſpiratio eſt.

Me perditum, qui gratiis
Sum concinendis ſegnior:
Tu me move, tu me excita
Vivi vigoris flamine.

Cùm verſor atrati in modum
Accurvus, æger, turbinis,
Vireſcat imbellis mea,
Virtus tuo de vulnere.

Caput Chriſti ſpinis coronatum

Mar. 15. Imponunt ei plexam Coronam ſpineam.

26.

Quo frons coruſca, quo die
Sereniora tempora?
Quo mála ceſſit, oraq;
Candore cœli lactea.
Splendoris humani nihil
Heu noſco in iſtis vultibus:
Rubra vnde dimanant, brevis
Torrentis inſtar, flumina.

O Chriſte, qui non durus es
Prece invocari ſedula,
Non obſeratis ſupplices
Admitte voces auribus.
Pro qua cruentaris, ſacræ
Caput manens Eccleſiæ;
Averte quæ templis mala
Momenta, patriæ mala.

Corpus CHRISTI veſte detracta, renovatiſq; vulnerum cruciatibus afflictum.

Matth. 26. Exuerunt eum chlamyde, & induerunt veſtimentis propriis.

27.

Hæc maſſa carnis terrea
Corpuſq; damnatum necis,
Mundanda, ſervanda unius
Chriſti fuere ſangvine.
Ponit peregrinam, ſuam
Veſtem reſumit: ſcilicet
Mortale ponens, denuò
Virtute ſurget propria.

O Chriſte ſananti tibi
Morbū omnem, & ægrimoniam;
Credam uſq; & uſq;, nec ſequar
Curas caducas lubricus.
Te munerer caſta prece,
Te laude digna proſequar:
Tibi ore, plectro, tibia
Carmen ſonorum dividam.

LXXI.

Manus ac pedes Chriſti clavis fer-reis trajecti.

Pſal. 22. Perfoderunt manus meas, & pedes meos.

28.

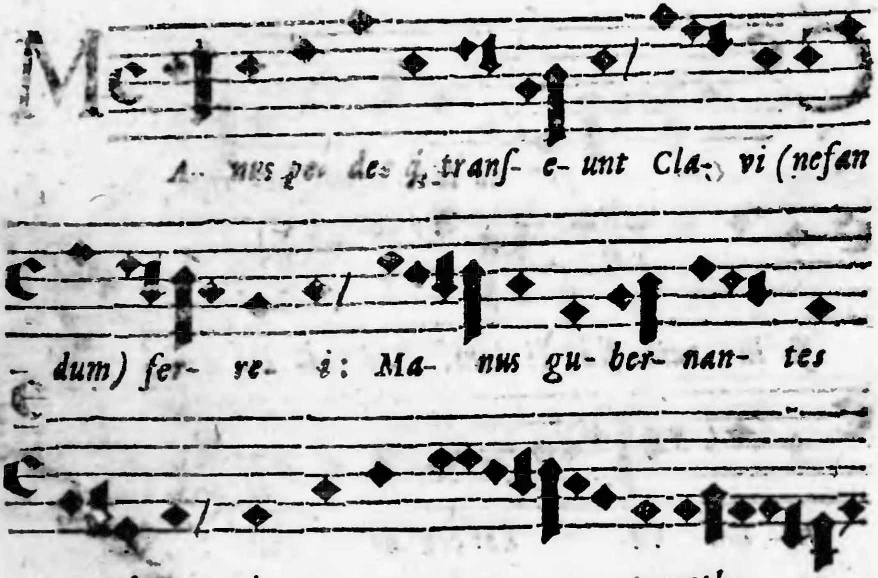

Nec impÿ nunc ſanius
In membra bachantur DEI,
Quæ flamma, & unda & enſibus
Centumq; pœnis hauriunt.

Tu Chriſte ſolus conſcius
Illis, malorum immunibus,
Quot quæve cultores, tui
Ferant fideles nominis.

Deprœliare pro pÿs
Membris, in hoſtes turbinem
Iraſq; verte: tum ſacro
Ne paupera me Spiritu.

Patrare veloces malum
Meæ manus, mei pedes:
Via his, & illis anſa ſis
Errore ne te deſerant.

LXXII.

Latus Chriſti haſta transfixum.

Iohan. 19. Militum unus Latus ejus lancea fixit, & effluxit inde ſangvis & aqva.

29.

Rivus cruoris atq; aqvæ
Erumpit inde limpidus:
Cruor pians mundi nefas,
Et unda purgans crimina.

Manu notatum me DEVS
Novit Pater: fixum intimo
Fert corde Chriſtus: Spiritus
Sanctus juvat ſuſpiriis.

Tali fide elatum, & ...is
Inambulantem ſemitis
Heroa, tandem præmiis
Clarabis immortalibus.

Sim talis Heros, ut dies
Quandò illa magna luxerit,
Tecum evolem ad cœleſtia
O Chriſte vitæ gaudia.

DE LANCEA DOMINI

Sequentia.

HOdi er næ fe- ſtum lucis eſt ſo lenne vi-
De cantē mꝰ lau des e- i, quē trāſfixit vi-

ta cru cis pro victri ce lan ce- a. Pāgat nūc
tæ ſpa i hæc ſa lu tis fra- me- a. Pſalle il-

u ter- q; ſex us quē ſtringebat culpę nexꝰ, & mor
li qui re ſol vit culpā pœnæ pro te ſolvit, vi- tæ

po tis an gu- ſti a. AVe ferrum tri ūpha le,
dās re me di- a. Fœ cum da ta cum cruore,

in trans pectꝰ tu vi ta le cœli pādis o- ſti a.
fe lix ha ſta, nos, a mo re per te fixi ſau- ci- a.

Florens

FLorens cruor quē fuderunt artus Chriſti
Fu- ſa per te & ri- ga- ta, & per cla vos

quos fo- de- runt cla- vo- rum fix- o ri- a.
ſo- li da- ta no- ſtra ſint præ cor di a.

SAl- ve le ſu Na za re ne, Tu pro no- bis
Pla ca pa trē Ma je ſta tis, ut in æ vum

mortis pœ- næ af- fe- ctꝰ in- ju- ri- a.
cum be- a- tis nos co ro- net glo- ri- is

A- MEN.

LXXIV.
De humiliatione CHRISTI
Sequentia.

ta ver be ri bus. Ve dex tra Ie- ſu manus,
ens in o- mni bus. Per te da tur ut vin ca mus,
cu ius vul nus a- do ra mus cor de de vo tiſ ſi mo.
ho- ſtes tres, & gau de a- mus in di -e no viſ ſi mo.
le va Chri ſti, per fo ra ta quæ
Et vo pe des cru ci fi- xi, cla vo jun- cti, li-
fu- i- ſti pro pec ca to po- pu li. Vlce vul-
gno fi- xi, ut ſal- va ren tur miſeri. Per quod ſu
nus la te ra- le a- ve, ſal ve, gaude, va- le, factũ
mus li be ra- ti, e- mun da ti à pec- ca ti crimi-
mi- li- tis lan- ce- a. Vi paſ- ſus es hæc omni-
ni- q; ma- cu- la.

a, & a- li- a quā plurima, con do na noſtra crimina
Int Ie- ſu DEI fi li- o de- cus, ho nor, laus glo
ri- a magna, virtus maxima, & gratiarum a- cti- o.
R- gò nunc cru ci fi- xe ſup- pli- ca- mus per
ob nix è tu um ut mar ty- ri um pro no bis ſa-
tis fi- at DEO Pa tri qui con ſe- rat te cum nobis
gaudi um. A- MEN.

DE QVINQ; VULNERIBUS CHRISTI Sequentia.

nequa deputatus : potu fel le o ci ba tus : loca-
ris in tu- mu- lo. Vctor vi tæ nō in vi tè pa-
te ris ; ſed ut ſopitæ ſint Adæ viæ fel li tæ, ſub
qnib. proles moritur. E ſur gente fit repēte lux
in te ne bris jacente : ſol coruſcus te fulgente de-
ſperatis oritur. N hoc feſto te laudantes:tuis
plagis hymnizantes : Deum verum adorantes, pio
vultu

vultu re ſpi ce. Et hoc ma- re navigātes
duc ad portum remigantes cœ li, te de ſi de ran-
tes, nec redem ptos de ſpi- ce.
A- MEN.

HYMNI.

Ad horas Canonicas.

Ad Primam.

Portemus in memoria
Pœnas & tot opprobria
Chriſti coronam ſpineam,
Crucem, clavos & lanceam.

Et plagas ſacratiſſimas,
Omni laude digniſſimas:
Acetum, fel, arundinem,
Mortis amaritudinem.

Hæc omnia nos ſatient
Et dulciter inebrient:
Nos repleant virtutibus
Et glorioſis fructibus.

Te crucifixum colimus.
Te toto corde poſcimus,
Vt nos ſanctorum cœtibus
Conjungas in cæleſtibus.

Laus, honor Chriſto vendito
Et ſine cauſa prodito
Paſſo mortem pro populo
In aſpero Patibulo.

Ad Tertiam.

Te petimus attentius
Vt ſis nobis propitius?
Et per tuam clementiam
Perducas nos ad gloriam.

Laus honor Chriſto vendito,
Et ſine cauſa prodito:
Paſſo mortem pro populo
In aſpero patibulo.

Ad Sextam.

Pœna fortis tuæ mortis
Et ſangvinis effuſio,
Corda terant, ut te quærant
Ieſu noſtra redemptio.

Per felices cicatrices,
Sputa, flagella, verbera:
Nobis grata ſint collata
Æterna Chriſti munera.

Noſtrum tangat cor ut plangat,
Tuorum ſangvis vulnerum,
In quo toti ſumus loti
Conditor alme ſyderum.

Paſſionis tuæ donis
Salvator nos in ebria,
Qua fidelis dare velis
Beata nobis gaudia.

Ad Nonam.

Honor & benedictio
Sit crucifixo filio
Qui nos ſuo ſupplicio
Redemit ab exilio.

Beata Chriſti paſſio
Sit noſtra liberatio,
Vt per hanc nobis gaudia
Parata ſint cœleſtia.

Gloria Chriſto Domino,
Qui pendens in patibulo,
Clamans emiſit Spiritum,
Mundumq́ ſalvans perditum.

Hymnus ad Veſperas.

In flagellis potum fellis
Bibiſti amariſſimè
Pro peccatis perpetratis
Æterne rex altiſſime.

Noſtræ genti recolenti
Tuæ mortis ſupplicium,
Da virtutem & ſalutem
IESV redemptor omnium,

In amara crucis ara
Fudiſti rivos ſangvinis,
IESV digne Rex benigne,
Conſors paterni luminis.

Sangvis Chriſti qui fuiſti
Peremptor hoſtis invidi,
Fac ſecurè nos venire
Ad cænam agni providi.

Alius ad Veſperas.

Succurre nobis Domine,
Quos redemiſti ſangvine,
Et duce nos ad ſuavia
Æterna lucis gaudia.

Laus honor Chriſto vendito,
Et ſine cauſa prodito,
Paſſo mortem pro populo
In aſpero patibulo.

Chriſti Paſſio & Mors.

HYMNUS.

Qvi dat creatis ſpiritum,
Vitamq; donat mortuis,
Expendit in ligno manus
Inter latrones morteus.

Noſtro ille læſus ſcilicet
Et vulneratus vulnere:
Peccata quæ non fecerat,
Servaret ut nos, pertulit.

Agnus levatur ſtipite,
Pro noxijs innoxius
Hæc ſola grata pro reis
Deo parenti victima.

O Chriſte noſter, in crucis
Oblatus ara, Pontifex:
Qvi morte mortem permeans
Mortis tyrannum deſtruis.

Ad te perennis currimus
Thronum paratum gratiæ,
Patrata nobis crimina
Oblivione contere.

Per te queamus vincere
Hoſtem ſalutis dæmonem,
Et omne carnis lubricum,
Ac triſte mundi gaudium.

Votis gementum porrige,
Diſtenta ligno brachia,
Preces & ad noſtras caput
Tabo reclina lividum.

Tu vita, conſolatio,
Robur, ſalus, redemptio
Tibi, & Parenti, & Flamini
Sacro, canatur gloria.

HYMNUS.

Ad horas Canonicas poſt matutinas & laudes.

Poſt Primam.

Hora prima perfidis captus præſentatur,
Falſis teſtimonijs juſtus accuſatur,
Alapis affligitur, & colaphizatur,
Sputis ejus facies tota ſordidatur.

Poſt Tertiam.

Hora Chriſtus tertia dirè flagellatur

Et

Et indutus purpura, ſpinis coronatur,
Crucifigi patitur, quod mox demandatur,
Crux ad locum Golgatha ſibi ferre datur.

Poſt Sextam.

Hora Sexta patiens cruci applicatur,
Et extenſis manibus cruci conclavatur,
Cum aceto ſitiens felleq́; potatur,
A latrone redimens mundum blaſphematur.

Poſt Nonam.

Hora Nona moriens Heli vocitavit
Et commendans animam Patri, expiravit;
Latus eius lancea miles perforavit,
Hinc terra contremuit, ſol ſe obſcuravit.

Poſt Veſperas.

De cruce deponitur hora veſperarum
Mos velut id docuit Iſraelitarum,
Vt ſuos redimeret à pœnis tortorum
Deſcendens ad inferos fregit portas horum.

Poſt Completorium.

Hora completorij ſepulturæ datur,
Corpus ejus Syndone munda circumdatur,
Monumenti oſtium cum ſaxo ſignatur,
Milites cuſtodiunt, ne fortim tollatur.

NOTA.

Vetuſtiſſimum quorundam Patrum, dictum de horis Canonicis.

 Hæc

Hæc ſunt ſeptenis propter quæ pſallimus horis.
Matutina ligat Chriſtum, qui crimina purgat.
Prima replet ſputis, cauſſam dat Tertia mortis.
Sexta cruci nectit; Latus eius Nona bipertit.
Veſpera deponit, tumulo completa reponit.

GRATIARUM ACTIO
Pro amaræ Chriſti Paſſionis commemoratione.

Horas iſtas canimus tibi Ieſu bone,
Mortem noſtram deſtruens crucis in agone,
Vitam ſurgens repara obruto Dracone,
Fac nos dignos effici tua paſſione.
Eam des veraciter corde teneamus
Et eam fideliter fletu recolamus,
Vt compuncti jugiter tecum conſurgamus,
Et in cælo pariter tibi convivamus.
AMEN.

HYMNUS.

Salva Redemptor plaſma tuum nobile
Signatum ſancto vultus tui lumine,
Nec lacerari ſinas fraude Dæmonum,
Propter quod magnum exolviſti precium.
Dole captivos eſſe tuos famulos,
Abſolve eos, compeditos erige,
Et quos cruore redemiſti proprio
Rex bone, tecum fac gaudere perpetim.
Sit tibi Chriſte benedicte Domine
Gloria, virtus, honor & imperium,
Vna cum Patre, ſanctoq; Paracleto,
Cum quibus regnas Deus ante ſecula.

LXXXV:
THRENODIA
Ad Filium Dei.
I.
Pro remiſſione peccatorum.

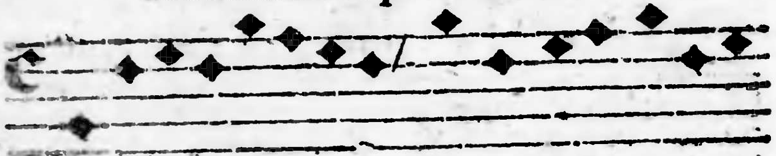

A Ve vitæ reparator, Dulcis hominum ama-
Angelorum imperator, Peccatorum conſola-

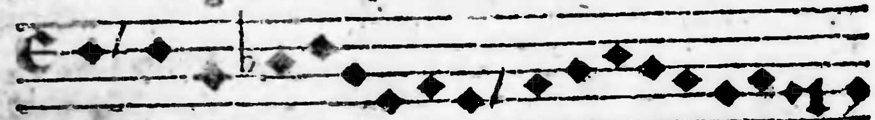

tor, A- ve mitis a- ve pie, Fi li virgi nis Ma- ri æ.
tor, Conſolare me lugentem, A pec ca tis lava- mentem

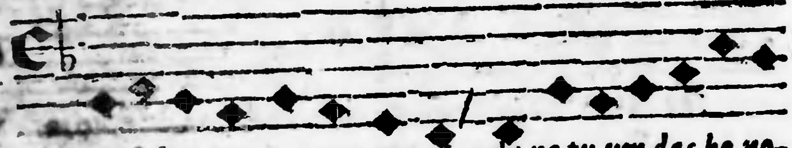

COn ſo la- re pecca torem, & ne tu um des ho no-
Me ha beto ex- cu ſa tum, Culpa nimium grava-

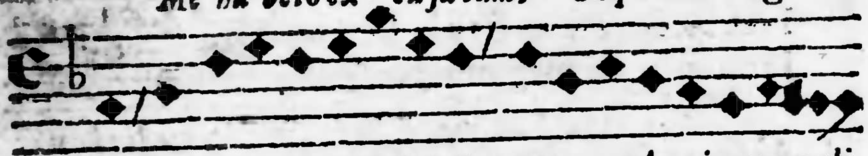

rem Ali - e - no aut crudeli O- ro te ô princeps cœli.
tum: Tuam iram expaveſco, A fu ro re contre miſco.

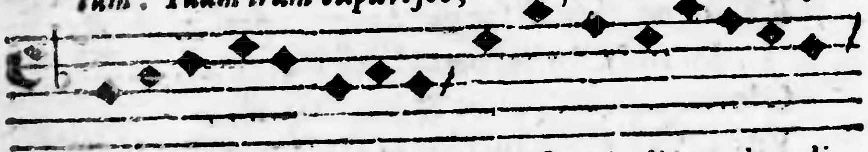

NAm pec cavi ti- bi ſoli Chriſte Fi- li De i no li
Eſto cuſtos cor dis me i, Sig- na me ti mo re De i,

Eſſe

Eſſe mi - hi a li - - e - nus Qvi es ve ri ta te ple - nus.
Confer vitæ ſani- ta tem, Et da morum ho ne ſta- tem.

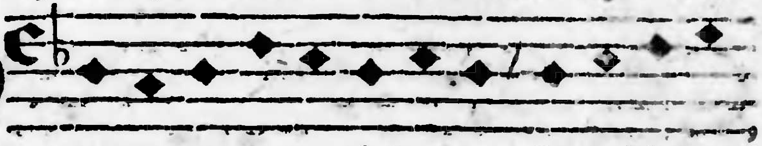

DA pec- ca ta me vi- ta- re, Et qvod bo num
In- ter na- tos mu - li- e rum O- mnium cre-

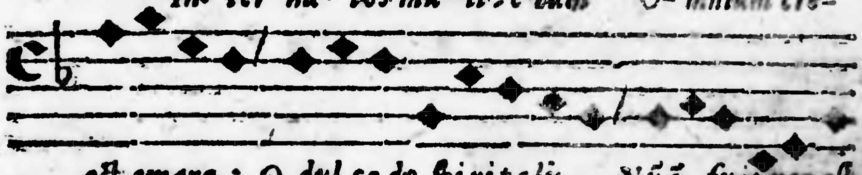

eſt amare: O dul ce do ſpi ri ta lis, Nūq̄ fuit nec eſt
ator rerum, Te e le git redemptorem, Vt ſervares pecca-

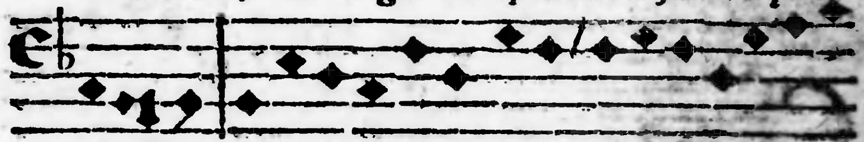

ta- lis. Sāgvis tuus cūcta tergat, ne infernum demer-
to- rem. Pro me patrem interpella, Vt me ſalvet à procel-

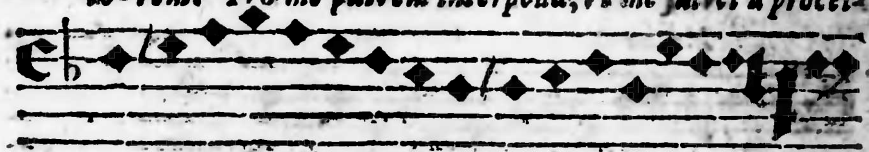

gat: E ja ro ſa ſi ne ſpina, Pec ca to rum medi ci- na.
la, Hujus mundi tam immūdi, Cujus fluctus furibundi.

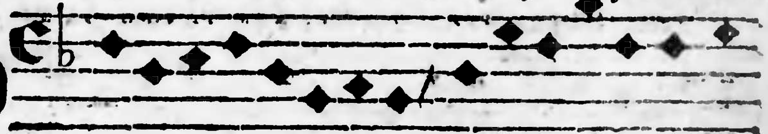

OM ni parte me impingunt, Et peccati Zona ſtrin-
Vita rerum mundanarum, At- q̄ ſalus a ni ma-

gunt

gunt: Chriſte Fili ſummi Patris Miſerere tui fra- tris.
rum, Te nunc precor licet reus Miſerere mei Deus.
C
Hriſte mi ſe re re me- i, Mi ſe re re Fi- li
Tu peccata de le me- a Et cor mundum in me
De i, Mi ſe re re mi ſe ra tor, Quia verè ſum peccator.
crea, Da ſpem fir mã, fidẽ rectã Charitatemq; perfectam
E
T con ce de finem bonum, Quod eſt ſuper õne do
Fac me di- gnè manducare Corpus tuum ſaluta-
num, Vt in corde ſic compungar, Ac cœlicolis con jun gat.
re: Ira tua me non gravet, Sangvis tuus ſic me lavet.
E
Xtra corpus & in cor-de, A peccatis & à ſor-
A te datus mihi cuſtos- Qui det locum inter ju-

de, Vt dum hora inſtat mortis Angelus tum adſit fortis.
ſtos, Mors dũ carnẽ meã frãgat, Mors ſecũda me nõ tãgat
L
Icet caro com putre ſcat, Spi ri tus in te qui-
eſcat, Vt dũ ſurgam te viſurus, & ſemper tecum ſim man-
ſurus, A te nunqvã receſſurus, Et te ſemper
lau- da tu rus, A- MEN.

THRE-

THRENODIA
II
In laudes nominis Iesu.

O cle-

Ieſu no men de lecta bile, nomen Ieſu no men
confortans. Quid eſt enim Ie ſus? niſi Salvator.
E 2. R. go bone Ie- ſu, propter nomen
ſan- ctum tuum e- ſto mihi Ie- ſus, &
ſal- va me, ne permittas me dãnari, quē tu de ni-
hi- lo crea- ſti. O bo ne Ie- ſu, ne per-
dat me ini- qui tas me- a, quem fecit omni-
potens

po tens bo- ni tas tu- a. O dulcis Ie- ſu, re-
cogno- ſce quod tuũ eſt, & ab- ſter- ge quod a-
li e- num eſt. O be nig niſ- ſime Ie ſu miſe-
rere me i dum tem pus eſt mi ſe ren- di, ne
da- mna me in tempore judican- di.
Quæ u ti- litas in ſan- gvine me- o, dum
de- ſcen- de ro in æ ter nam corrupti- o- nem.

Non

Non mor- tu i lau da- bunt te Do mi ne
Ie- ſu, neq; o- mnes qui deſcendunt in
In ferrum. 3. O A man tiſ- ſi me Ie- ſu.
O mitiſ- ſime Ie- ſu. O de ſi de ra-
tiſ- ſime Ie- ſu, O Ie- ſu, Ie ſu, Ieſu,
per mit te me in tra re in nu- me rum electorũ
tuorum. O Ie- ſu ſa lus in te cre den-

tium, O Ie- ſu ſo- la- tium ad te con fu-
gi en- ti - um. O Ie ſu dulcis remiſſio omni-
um peccato- rum. O Ie- ſu fi-
li Ma riæ vir gi nis in fun- de in me gra-
ti- am, ſa pi en ti am, charitatem, caſti ta- tem,
& humili ta- tem, ut poſſim te per fecte di li-
ge re, te lauda- re, te per frui, ti- bi ſer- vire

THRENODIA III.

Ad Chriſtum pro reſipiſcentia.

THRENODIA IIII.

Pro miſericordia Dei.

 viſſimum

THRENODIA V.

Pro beata morte.

THRENODIA VI.

D. Bernhardus in rhytmica oratione de Paſſione Domini.

THRENODIA VII.

Ad Chriſtum Judicem venturum.

num

XCII.

THRENODIA VII.

Ingemiſco

XCIII.

THRENODIA IX.

Pro lætitia Spirituali.

relu-

XCIV.

XCIV.

JUBILUS.

D. Bernhardi.

Ieſu dulcedo cordium
Fons vivo, lumen mētium
Excedens omne gaudium
Et omne deſiderium.

Ieſum quæram in lectulo
Clauſo cordis cubiculo,
Privatim & in publico
Quæram amore ſedulo.

Ieſum omnes cognoſcite,
Amorem ejus poſcite,
Ieſum ardenter quærite
Quærendo in ardeſcite.

Ieſu ſumma benignitas,
Mira cordis jucunditas,
In comprehenſa bonitas,
Tua me ſtringit charitas.

Ieſu mi bone ſentiam
Tui dulcoris copiam,
Da mihi per præſentiam
Tuam videre gloriam.

Amor Ieſu dulciſſimus,
Et verè ſuaviſſimus,
Plus millies gratiſſimus
Quàm dicere ſufficimus.

Deſidero

Deſidero te millies
Mi Ieſu quando venies,
Me lætum quando facies,
Et de te quando ſaties.

Quocunq; loco fuero
Ieſum meum deſidero,
Quàm lætus cùm invenero
Quàm felix cùm tenuero.

Iam quod quæſivi video,
Quod concupivi teneo,
Amore Ieſu langveo,
Et corde totus ardeo.

Ieſu decus Angelicum,
In aure dulce canticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar cœlicum.

O Ieſu mi dulciſſime,
O ſpes ſpirantis animæ,
Te quærunt piæ lachrimæ,
Et clamor mentis intimæ.

Ieſu ſole ſerenior,
Et balſamo ſuavior,
Omni dulcore dulcior,
Præ cunctis amabilior.

Cujus guſtus ſic afficit,
Cujus dolor ſic reficit,
In quem ſpes mea deficit,
Solus amanti ſufficit.

Tu mentis delectatio,
Amoris conſumatio,
Tu mea gloriatio
Ieſu mundi ſalvatio.

Sequar quocunq; ieris.
Mihi tolli non poteris,
Cum meum cor abſtuleris
Ieſu laus noſtri generis.

Tūc amplexus, tūc oſcula
Quæ ſumūt mellis pocula,
Tunc felix Chriſti copula
Sed in his parva morula.

Ieſu Rex admirabilis,
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis,
Totus deſiderabilis.

Rex virtutū, Rex gloriæ
Rex inſignis victoriæ,
Ieſu largitor veniæ,
Honor celeſtis curiæ.

Tu verè lumen Patriæ
Tu fons miſericordiæ,
Pelle nubem triſtitiæ,
Nobis dans lucem gloriæ.

Tua Ieſu dilectio,
Grata mentis refectio,
Replet ſine faſtidio
Dans famen deſiderio.

Qui te guſtant eſuriūt,
Qui bibunt adhuc ſitiunt,
Deſiderare neſciunt
Niſi Ieſum quem diligūt.

O beatum incendium,
O ardens deſiderium,
Quam dulce refrigerium
Amare Dei filium.

Ieſus in pace imperat,
Qui omnem ſenſum ſuperat,
Hunc mea mens deſiderat,
Et illo frui properat.

VEXILLUM SANCTÆ CRUCIS.

I.

Ad Christum incarnatum.

ruiſti

2.

Ad Christum in horto proſtratum.

3.

Ad Chriſtum proditum & ligatum.

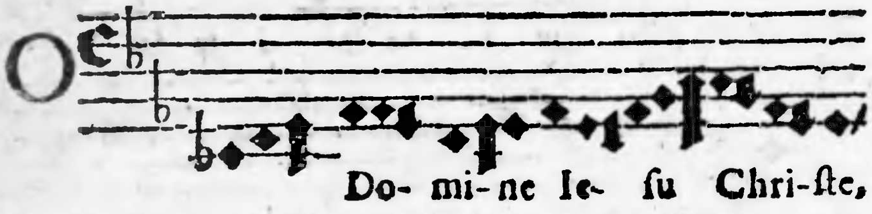

ado-

redem

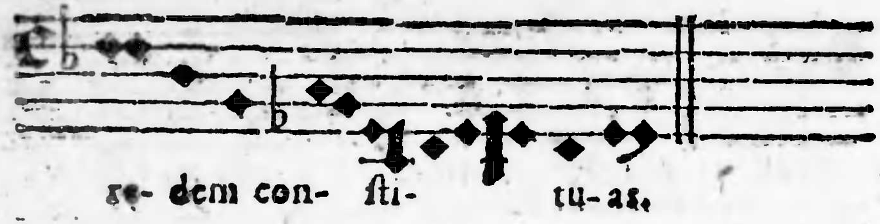

4.

Ad Chriſtum accuſatum.

5.

Ad Chriſtum flagellatum.

6.

Ad Chriſtum in cruce exaltatum.

Agnum

7.

Ad Chriſtum felle potatum.

foſſis

8.

Ad Chriſtum vita evocatum.

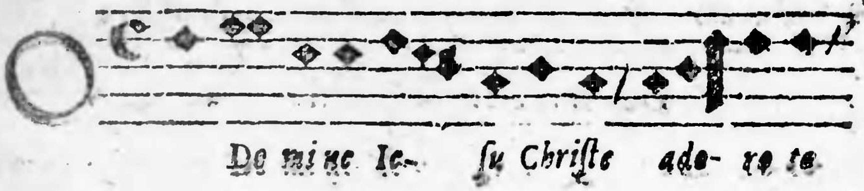

9. Ad

9.

Ad Chriſtum contumulatum.

10.

Ad Chriſtum circa inferos occupatum.

11.

Ad Chriſtum reſuſcitatum.

tem

12.

Ad Chriſtum judicem à dextris Patris exoptatum.

te,

XCVI.

SEPTEM VERBA CHRISTI.

I.

Pater remitte eis.

apud

2.

Ecce mater tua: Ecce filius tuus.

3.

Hodiè mecum eris in Paradiſo.

4.

Deus meus quare me dereliquiſti.

5.

Sitio.

ſitien-

6.

Conſummatum eſt.

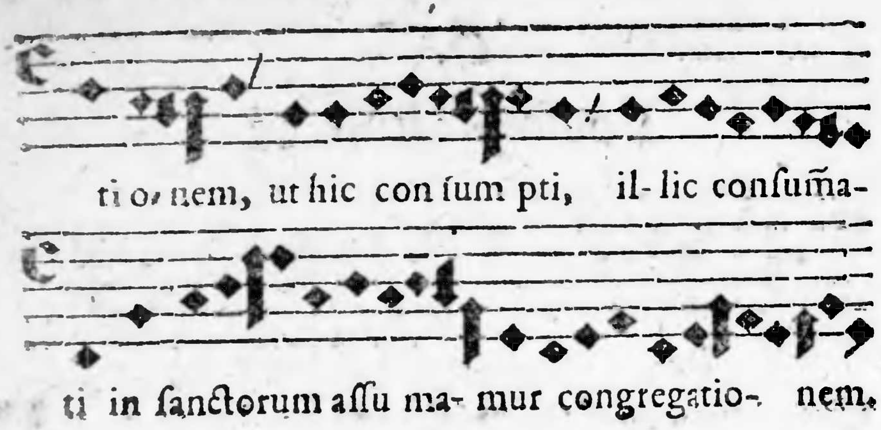

7.

Pater in manus tuas commendo Spiritum meum.

Pulchræ & breves Meditationis de Paſſione CHRISTI.

O Domi-

3
O Paſtor fi de liſ- ſi me, qui pre- ci- o-
ſo ſan gvi ne mi- ſe- ras o- ves tu- as mundas,
ſancti- fi- cas, In no cens ſa cra tiſſi- ma tu- i
ſangvi- nis ef fu- ſi o. ve- ni- at mi- hi & o-
mni bus pec ca to ri bus in auxi li um ſo la ti-
um & ſa- lu- tem nunc in per- pe- tu- um.
A- MEN.

O In-

4
O In ſons Ag- ne DE- I, qui cruce & morte
tu- a tol- lis pec- ca- ta mun- di, per a-
ma- ras pœnas tu as, in- no- center per- cuſ- ſus
& per an- gu- ſti- am, do- lo- res &
cru- cem cuſto- di me à tre- men-
da juſti ju- di- cis ſen- ten- ti- a, & mi- ſe- re-
re o- mni um te con fi- ten- ti- um, vi- vo-
rum

rum & de- functorum. A- MEN.
O
5. Fi- li obe- di en tiſſi me Pa- tri,
qui a- de- o pa- ti en- ter ca li cem a ma ræ paſ- ſi
o nis bi bi- ſti, at q; in cru ce potum fellis & a ce-
ti o- be di en ter guſta- ſti, per do lo res o-
ne s, vul ne ra & pœ nas tu- as red- de me in
ad ver- ſis pa- ti en- tem, & ti- bi ad ul- timũ us-

q; vitæ di em o- be- dientem, A- MEN.
O
6. pu- ra & ef- fi cax, at q; ad re con-
ci- li- an dos pecca to- res DEO ſuf- fi- ci- ens
vi cti ma, per me- ri tum ſa cra- tiſ- ſi mæ vi- tæ
tu- æ, paſ- ſi o nis & mor- tis ef- fi- ce q -
ſo ut ma- li- gno hu- ic mun do mor- tu us, ti- bi
ſo- li vi- vam, & in pa- ce ob- dor- mi am,

L

am. A- MEN.
7. O Ie- ſu Na- za- re ne Rex Iu dæ o-
rum, Tu- a victo- ri a & Tri- um phus quem ex
o- mni- bus i- ni- mi- cis tu- is in cru-
ce tu- li- ſti, de fen- dat me ab o- mnibus i ni-
mi- cis me- vi- ſi- bi- li bus & in vi ſi-
bi- li bus, Cu- ſto- di me ab o- mni cor- po- ris

ris & a- ni- mæ pe- ri- cu- lo. Lar- gi- re
Ec- cle- ſi- æ tu- æ pa- cem & con- cor-
di- am; pec- ca ti mo le ag- gra va- tis veram
cor dis con tri ti- o- nem & gra- ti- am, ut pi- è
& fe- li- ci ter vi- va- mus, & in te, at-
ti- bi ſo- li mo- ri- a- mur,
A- MEN.

Devotæ ſalutationes ad 5. vulnera

D. N. I. C.

S
3. Al- ve bene- di ctum vuln' dextri pe-
dis Do- mi ni noſtri Je- ſu Chri- ſti.
TE o- ro & ob- ſe- cro, tri- bu- e a ni mæ
me- æ veram con cu piſ cen- ti- am, & bonum
in tel- lectum, ut te ſo- lum, & cæ- le-
ſti a planè ap pe tam, & rectè in- tel- ligam.
A- MEN.

S
4. Al- ve ve ne ra- bi- le vulnus ſi-
ni- ſtri pe- dis Do- mi ni noſtri Je- ſu Chri- ſti.
RE- mo ve quæſo â me co gi ta- ti- o-
nes pravas, ini quas ſuſpi- ti o nes, & te me-
ra, ri as ob trecta- ti- o- nes. ne a-
li quid in me im pi- i re- pe ri- a- tur.
A- MEN.

Saluberrimæ orationes ad Chri-ſtum crucifix.

O
2. Do- mi ne Ieſu Chri-ſte, ad- o-
ro te, mi- ſe- ra- bi- li- ter vulne- ra- tum, & in
cru- ce fel- le & a- ce- to po- ta- tum:
De- pre cor tu- a ut ſa- cro ſan- cta
vul- ne- ra ſint ef- fi- cax me- di- ci-
na & re- me- di- um a- ni- mæ me- æ,
a- MEN.

3. O Do-

O
3. Do- mi ne Ie- ſu Chriſte, ro- go
te per a- cer- bam il- lam a- ma ri tu dinem, quam
in ul- ti ma mortis tu- æ ho- ra per peſſus es
ma- xi mè ve- rò, cum ſanctiſ- ſi- ma a-
ni- ma tu- a de cor- po- re be- ne- dicto
e- greſſa fu iſ- ſet, mi ſe- re- re pi- iſ-
ſi me Ie- ſu a- ni mæ me- æ in e-
greſſu

greſ ſu e- jus de fra gi li hoc cor- po-
re, & per du- ce re eam dig ne ris in vi-
tam æ ternam A- MEN.
4. Do- mi ne Ie ſu Chri- ſte, ado- ro te,
in ſepul chro po ſi tum, myrrha & aro matibus inunctũ:
De- precor te clementiſſi me Ie- ſu, tu- a
a- ma- ra mors ſit vi ta me- a,
Amen

A- MEN.
5. Domine Ie- ſu Chri- ſte ad- o- ro
te, deſcen- den tem ad inferos, & capti vos tu- os
i- bi dem detentos liberan- tem: De- pre cor te
e- ô ut me nunquã per ve ni re pa- ti- a- ris
A- MEN.
6. Do- mi ne Ie- ſu Chriſte, ad- o-

ro te, ter- ti- a di- e à morte re ſur gentem
& in cœ- lum aſcen den tem, at- q́; ad dex te-
ram Dei Pa- tris omnipoten tis ſe den- tem : Sup-
plex te deprecor me i ut pro pi- ti us mi ſe re a-
ris, qua te nus e ò te ſe- qui & tibi De- o me-
a ad jun- gi va- le- am. A- MEN.

7. O Do-

7. Do- mi ne Ie- ſu Chri- ſte, Pa-
ſtor bo- ne, te o- ro & ob- ſe cro, con ſer va
ju- ſtos, con ver te & ju ſti fi ca pec- ca to-
res, mi ſe re re o- mni um fi- de- li- um, & pro-
pi- ti- us e- ſto mi- hi in- dig- no &
mi- ſe ro pec- ca- te- ri.
A- MEN.

ORATIO.

O B- ſecro te cle men- tiſſi me Do mi-
ne Ie ſu Chri- ſte, tu- a ut a ma ra paſ- ſi= o ſit
virtus me- a, qua ab o- mni malo mu- ni ar,
de- fendar & pro- te- gar: Sa- cra tiſ- ſi ma tu-
a vul- ne- ra ſint mi hi ci- bus & po- tus quo con-
fir- mer: Aſper ſi- o & ef- fu- ſio pre ci-
o ſiſ- ſi mi tu- i ſan- gvinis ſit in te gra omni-

um peccato- rum o- bli- vi- o: A- ma- ra tu- a
mors ſit me= a glo- ri a & de- cus ſempi- ter num.
O li- be ra liſ- ſi- me De- us? O no-
bi liſ- ſi me Sal- va- tor? Te de- precor,
to- tum ut o- pus re dempti- o- nis noſtræ, ſit me-
um ſo- la ti um, ex ul- ta- ti- o, gau- di um
& dul- ce- do a- ni mæ me- æ nũc &

C.

GRATIARVM ACTIO

Pro redemptione per Chriſtum facta.

FINIS.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA WROCŁAW